

Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBANYASZATI VÁLLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

XXI. ÉVFOLYAM 7. SZÁM

ÁRA: 1,80 FORINT

1984. ÁPRILIS 1.

Kitüntetések

hazánk felszabadulása és a forradalmi ifjúsági napok alkalmából

Kiemelkedő gazdasági, közéleti tevékenységéért a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Munka Érdemrend ezüst fokozata kitüntetését adományozza Tirkala Ferenc üzemigazgatónak (Kutató-mélyfúró üzem).

A Munka Érdemrend bronz fokozata kitüntetését kapják: Faragó Imre csapatvezető vajúr (II. sz. bányauzem), Kovács Lajos föld alatti lakatos csoportvezető (III. sz. bányauzem), Andi Gábor csapatvezető vajúr (IV. sz. bányauzem), Horváth István lakatos (Ércdúsító üzem) és Szilveczki Ferencné csoportvezető (Anyag- és áruforgalmi főosztály).

Kiváló munkáért miniszteri kitüntetésben részesülnek: Peller Gyula vajúr (II. sz. bányauzem), Galamb István vajúr (II. sz. bányauzem), Haklik Mihály vajúr (III. sz. bányauzem), Katona Zoltán vajúr (III. sz. bányauzem), Németh Szilárd körletvezető (III. sz. bányauzem), Czákó István vajúr (IV. sz. bányauzem), Gyúrókóvics Pál lakatos csoportvezető (IV. sz. bányauzem), Kalkó Ede műszerész (Ércdúsító üzem), Varga Gyula vegyipari szakmunkás (Ércdúsító üzem), Jégl Jakab erőgépszerező (Szolgáltató üzem), Zádory Ferencné gyors- és gépirő (Szolgáltató üzem), Eisner Béla üzemegység-vezető (Kutató-fejlesztő üzem), Akl Ferenc csoportvezető (Központ), Róka Sándor bányatechnikus (Központ) és Srenk Attila, a KISZ MÉV Bizottságának titkára.

A KISZ KB Vörös Vándorzászló kitüntetésben részesült a Szolgáltató üzem Petőfi Sándor KISZ-szervezője.

KISZ KB Kiváló KISZ-szervező zászlót kapott a III. sz. bányauzem és a IV. sz. bányauzem KISZ-szervezője.

KISZ KB Dicsőre Oklevél elismerésben részesült: a II. sz. bányauzem I. körletének KISZ-alapszervezője, az Ércdúsító üzem KISZ-szervezője, a Kutató-mélyfúró üzem KISZ-alapszervezője és a Központ KISZ-szervezője.

A Kommunista Ifjúsági Szövetségben végzett kiemelkedő munkájáért KISZ Érdemérem kitüntetését kapott Kozma István (IV. sz. bányauzem).

Kiváló ifjúsági vezető elismerésben részesült Hrisztov B. Iván (KISZ MÉV Bizottság).

Aranykoszorús KISZ-jelvényt kapott: Drenkovits László (Kutató-fejlesztő üzem), Laczkó László (IV. sz. bányauzem), Lóránt László (Szolgáltató üzem), Rácz Gyula (Központ) és Storcz László (KISZ MÉV Bizottság).

A KISZ KB Dicsőre Oklevelét vehette át Hermes Dezső (II. sz. bányauzem), Ott Csaba (II. sz. bányauzem), Gazdag István (III. sz. bányauzem), Ragoncsa László (III. sz. bányauzem), Bujtor Zoltán (IV. sz. bányauzem), Dobóka Zoltán (IV. sz. bányauzem), Szántó Károly (Ércdúsító üzem), Máté József (Szolgáltató üzem), Vida Attila (Szolgáltató üzem) és Bertók Gyula (Központ).

Az elmúlt évben végzett kiemelkedő munkájukért az MSZMP MÉV Bizottságának Dicsőre oklevelét kapták: Szabó Sándor (II. sz. bányauzem), Gőnczör Sándor (II. sz. bányauzem), Franyó József (III. sz. bányauzem), Túrós János (III. sz. bányauzem), Burján István (IV. sz. bányauzem), Somogyvári Zoltán (IV. sz. bányauzem), Szilárdi János (IV. sz. bányauzem), Császár Árpád (Szolgáltató üzem), Varju Sándor (Szolgáltató üzem), Gamos István (Ércdúsító üzem), ifj. Timár Lajos (Ércdúsító üzem), Akl Ferenc (Kutató-fejlesztő üzem), Bredácsné Balogh Ágota (Kutató-mélyfúró üzem), Vörös Ferenc (Központ) és Császár Árpádné (KISZ MÉV Bizottság).

A KISZ MÉV Bizottsága Dicsőre oklevelét vehették át: Soltész Kálmán (II. sz. bányauzem), Szamos Imre (II. sz. bányauzem), Rácz Béláné (III. sz. bányauzem), Kiss Mihály (III. sz. bányauzem), Gross Tamás (IV. sz. bányauzem), Vagyon József (IV. sz. bányauzem), Neubauer Erzsébet (IV. sz. bányauzem), Bábics László (IV. sz. bányauzem), Háhn Lajosné (Szolgáltató üzem), Makofka Zoltán (Szolgáltató üzem), Romvári Tibor (Ércdúsító üzem), Soós Erzsébet (Ércdúsító üzem), Kovács László (Kutató-fejlesztő üzem), Bertáné Horváth Emília (Kutató-mélyfúró üzem) és Joó János (Központ).

Kollektívák kitüntetése

Március 8-án a vállalati szakszervezeti bizottság az 1983-as évi munkát értékelte és döntött az Élűzem valamint a Vállalat legjobb üzeme cím odaítélésében.

E két címet a III. sz. bányauzem nyerte el, mivel az üzem a gazdasági és társadalmi feladatait többségében maradéktalanul teljesítette. Kimagasló teljesítményt nyújtott az elmúlt évben az Ércdúsító üzem is, s így a vállalati szakszervezeti bizottság munkájukat Élűzem címmel jutalmazta. A Szolgáltató üzem Elismerő oklevelet kapott, az 1983. évi kiváló teljesítményét sajnos lerontotta a vállalati egyetlen, a Szolgáltató üzemben bekövetkezett, halálos balesete.

A vállalati szakszervezeti bizottság javaslatot tett a szocialista brigádvezető küldöttek tanácskozására a Vállalat kiváló brigádja és a Vállalat kiváló ifjúsági brigádja címek elnyerésére.

Ugyanezen testület elé tett javaslatot a vszb a vállalati munkaversenyszabályzat módosítására.

A vállalati szakszervezeti bizottság negyedik napirendként a vállalati bizalmi testület által jóváhagyott jóléti és kulturális alap szakszervezeti jogkörébe tartozó kereteinek 1984. évi részletes felhasználási tervét fogadta el.

Lapzárta után került sor a vállalati szocialista brigádvezető küldöttek tanácskozására, ahol döntöttek a Vállalat kiváló brigádja, illetve a Vállalat kiváló ifjúsági brigádja cím odaítéléséről.

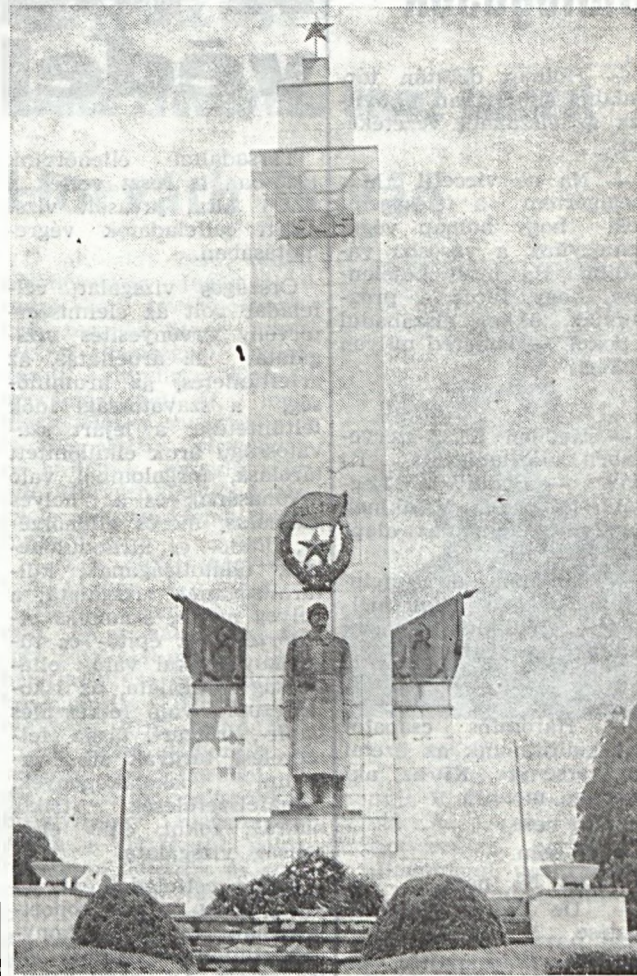
A Vállalat kiváló brigádja lett: a II. sz. bányauzem MHSZ Komplex szocialista brigádja, brigádvezető: *Tóth György*; a 10-es sz. fejtési szocialista brigád, brigádvezető: *Kovács Imre*; a III. sz. bányauzem 51-es fejtési ifjúsági szocialista brigádja, brigádvezető: *Czompa Sándor*; a Zrínyi Miklós vasútépítő szocialista brigád, brigádvezető: *Ragoncsa Gyula*; a IV. sz. bányauzem 52-es sz. fejtési szocialista brigádja, brigádvezető: *Bódog Ferenc*; az 1-es sz. fejtési szocialista brigád, brigádvezető: *And. Gábor*; a Váci Mihály szocialista brigád, brigádvezető: *Deák László*; az Ércdúsító üzem Tánicsics Mihály szocialista brigádja, brigádvezető: *Majkó János*; az Ifjúsági szocialista brigádja, brigádvezető: *Juhász Tibor*; a Május 1. szocialista brigádja, brigádvezető: *Fazekas Ferenc*; a Szolgáltató üzem Március 21. szocialista brigádja, brigádvezető: *Vida Attila*; a Kutató-mélyfúró üzem Gagarin lakatos szocialista brigádja, brigádvezető: *Magyar István*; a Kutató-fejlesztő üzem MSZB szocialista brigádja, brigádvezető: *Szabó Ottó*; a November 7. szocialista brigádja, brigádvezető: *Demkő László*; az Anyag- és áruforgalmi főosztály Mecsek szocialista brigádja, brigádvezető: *Kollár István*; a Központ Bánki Donát szocialista brigádja, brigádvezető: *Töllősy Pál*.

A szocialista munkaverseny második szakaszának győztesei

A Bányai Dolgozók Szakszervezete megalakulásának 70 éves és a szocialista brigádmozgalom 25 éves évfordulójának tiszteletére meghirdetett vállalati munkaverseny második szakaszának győztesei:

II. SZ. BANYAUZEM: György; 10-es fejtési szocialista brigád, brigádvezető: Gál

Felszabadulásunk évfordulóján

Harminckilenc esztendővel ezelőtt történelmi sorsforduló következett be hazánk életében. Az éhezéstől, a nyomortól, a háború borzalmaival meggyötört népiünk felszabadult a fasizmus kegyetlen uralma alól. Az addig megtett útról visszatekintve, felszabadulásunkra emlékezve soha nem homályosodhat el előtünk, hogy a szovjet hadsereg üzte ki hazánk földjéről a náci megszállókat, zúzta szét a fasiszta államgépezetet.

Felszabadulásunk óta közel négy évtized múlt el. Ebben az időszakban alapvetően megváltozott, átforgalmódott társadalmunk arculata, az itt élő emberek léte, életkörülménye. A megtett utunk nem volt sem egyszerű, sem könnyű. Nem csak sikereket értünk el, hanem kudarcokat és vereségeket is érték bennünket. De mindig volt erőnk ahhoz, hogy az elkövetett hibákból levonjuk a szükséges következtetéseket és előrelépünk céljaink megvalósítása felé.

III. SZ. BANYAUZEM: 34-es fejtési szocialista brigád, brigádvezető: Turcsi István; Eötvös Loránd szocialista brigád, brigádvezető: Nagy Dezső.

IV. SZ. BANYAUZEM: 44-es fejtési szocialista brigád, brigádvezető: Raffai Mihály; 1-es fejtési szocialista brigád, brigádvezető: Andi Gábor.

ÉRCDÚSÍTÓ ÜZEM: Gamma szocialista brigád, brigádvezető: Soós István; Dinamó szocialista brigád, brigádvezető: Rónaky Károly.

SZOLGÁLTATÓ ÜZEM: Bikovszkij szocialista brigád, brigádvezető: Kázmér János; Zalka Máté szocialista brigád, brigádvezető: Kónya László.

Az elmúlt 39 év alatt nem csak belső életünk, de helyünk a világban is gyökeresen megváltozott. A testvéri országokkal sorunk, eszméink és céljaink közösek. Ezen alapszik ősziinte barátságunk, aktív közreműködésünk a Varsói Szerződésben és a Külső-nős Gazdasági Segítség Tanácsában egyaránt. Aktív nemzetközi tevékenységünkkel hozzájárulunk a szocialista világrendszer egységének erősítéséhez.

Hazánk felszabadulásának 39. évfordulójáról nyugodt politikai légkörben, dolgos hétköznapokat mögöttünk hagyva emlékezhetünk meg, amikor munkásosztályunk, parasztságunk, értelmiségünk, egész dolgozó népünk eredményesen munkálkodik a párt XII. kongresszusa határozatainak és a VI. ötéves terv célkitűzéseinek megvalósításán.

Ebben az egységben ünnepelelünk április 4-ét, felszabadulásunk 39. születésnapját.

Baresa Zsigmond

KUTATÓ-MÉLYFÚRÓ ÜZEM: Szabó József szocialista brigád, brigádvezető: Veres József; M-10-es fúros szocialista brigád, brigádvezető: Lábodi Béla.

KUTATÓ-FEJLESZTŐ ÜZEM: Varion szocialista brigád, brigádvezető: Papp Sándorné; Sallai szocialista brigád, brigádvezető: Simon István.

ANYAG- ÉS ÁRUFORGALMI FŐOSZTÁLY: Petőfi szocialista brigád, brigádvezető: Dian György; Dr. Csanádi szocialista brigád, brigádvezető: Horváth László.

KÖZPONT: Bánki Donát szocialista brigád, brigádvezető: Töllősy Pál; Eötvös Loránd szocialista brigád, brigádvezető: Alexovics Miklós.

Dialógusok

— Holnap délután társadalmi munkában kijavítjuk az elszakadt vezetékét.

— Na ne viccelj! Már megígértem a feleségemnek, hogy holnap végre bemegyünk a városba vásárolni. Ha most bejelentem, hogy fuccs a programnak, akkor elszabadul a pokol. — Ismered milyen a Teri?

○

— Kedden KISZ-szervezésben moxilatogatás. Kijön? — Senki??? Legálább te, haver. Valakinek képviselni kell az alapszervezetet!

— Sajnálom, de a feleségem a jövő héten délutános. Valakinek vigyázni kell a gyerekekre?!

○

— Háromfős csapatot kell kiállítanunk az üzemi sportversenyre. Ki az, aki el tudna menni?

— Én nem.

— Én sem.

— Én? Na nem.

— De hát ez becsületkérdése.

— Sajnálom pajtás, de az anyósomnak születésnapja lesz. Ha hiányzik a leltárból, akkor még karácsonykor is ezt hallgathatom.

○

— Srácok! Jövő hónapban üzemi családi est. Jó bulinak ígérkezik. Ki hány meghívót kér?

Egyik munkatárs: — Csak nem gondold, hogy ilyenmire pénzt adok.

Színvonalas, vonzó programokat? De vajon lesz-e kellő számú érdeklődő? Ez bizony fogas kérdés! Elismerem, hogy a család mindenekelőtt. Azt is tudom, hogy fiataljaink jó része családos. De, aki annak idején felszállt a mozgalom szekerére, az ne csak üljön rajta, hanem tolni is segítsen — ha kell!

H. J.

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja

Felelős szerkesztő:

Kisdaróczi János

Szerkesztő:

Ragoncsa János

Szerkesztőség:

7633 Pécs,

Hajnövény u. 35.

Telefon: 15-851

Vállalati tel.: 7-147, 7-108

Kiadja:

a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó:

Braun Károly

Kiadóhivatal:

7601 Pécs, Hunyadi út 11.

Telefon: 15-000

MEV Nyomda

7633 Pécs,

39-es dandár út 19.

Felelős vezető:

Sperczel János

Megjelenik kéthetenként

Előfizetési díj egy évre

43,20 Ft

Előfizethető

a szakszervezeti bizalmiaknál

Ny-623-4

A fogyasztók védelmében

Társadalmi ellenőreink 1983-ban is részt vettek a SZOT által javasolt vizsgálati célfeladatok végrehajtásában.

Országos vizsgálati célfeladat volt az élelmiszer-törvény érvényesítés vizsgálata: az áruellátás, az arfeltüntetés, az áruinformáció, a szavatossági idők feltüntetése, a lejárt szavatosságú áruk elkülönített tárolása, forgalomból való kivonásának és a helyes számolás, mérés ellenőrzése, üdülő- és kirándulóhelyek ellátottságának, kulturáltságának vizsgálata; a helyes mérés, számolás ellenőrzése, az építő- és tűzelőanyagokkal való ellátottság vizsgálata, az iskolaszegényre való felkészülés papír-, írószer-, táskák, felszerelési tárgyak stb., valamint iskolaköpenyek, tornafelszerelések (trikó, nadrág, zokni, cipő) ellátottság vizsgálata.

Külön célfeladatként jelöltük meg üzemi csoportjainknak az üzemi konyhák, büfék rendszeres ellenőrzését. Az üzemi konyhák ellenőrzésében évek óta felvetett probléma, hogy az üzemeltető vállalat a piacokon beszerezhető nyersanyagok helyett rendszeresen gasztrófóleleket használ fel. A több-

A szakszervezeti kereskedelmi társadalmi ellenőri munkáról

szöri húsáremelések miatt a gasztrófólelekek ára is állandóan emelkedik, ennek hatására a kiadható adagok mindig kisebbek lesznek.

Társadalmi ellenőreink jelzése szerint, dolgozóink azt kívánják, hogy a gasztrófóleleket csak vésztartalékként használják fel, máskor friss árut főzzenek.

Ezeket a vizsgálatokat felül minden csoport részére rendszeres ellenőrzésekre a harmadik kerület egységeit és a második kerület egyes egységeit jelöltük ki.

Ellenőrzéseink végzésében 83 fő társadalmi ellenőr működik közre. E munkáról február 11-én társadalmi ellenőreink, az ellenőrzött vállalatok meghívott vezetői, az SZMT képviselője és a Kereskedelmi Felügyelőség vezetője és főmunkatársa jelenlétében számoltak be. Társadalmi ellenőreink személyesen tették fel kérdéseket az érintett vállalatok vezetőinek, és mondták el véleményüket az

egységek munkájáról. Az érintett vállalatok képviselői azonnal válaszoltak. A meghívottak nagyra értékelték társadalmi ellenőreink szakszerű és a bolti munkát reálisan értékelő munkáját, és kérték, hogy a jövőben is ilyen lelkiismeretesen végezzék a fogyasztói érdekvédelmi munkát.

Saját kezdeményezésű ellenőrzéseink száma: 826; a vállalatokkal közösen végzett ellenőrzés: 339; cél-ellenőrzés: 46; összesen: 1211 ellenőrzést végeztünk. Szabálytalanságot észleltünk 306 esetben. A tett intézkedések: szabálysértési eljárás 45, fegyelmi eljárás 30, figyelmeztetés 65, egyéb 35.

1983. évben kimagaslóan jó munkát végzett a II. sz. bányauzem és a nyugdíjas alapszervezet ellenőri csoportja.

Ezúton is megköszönjük minden társadalmi ellenőrnek a fogyasztók érdekvédelmében végzett társadalmi munkát.

Szauer István

KISZ küldöttgyűlés

a III. sz. bányauzemben

A III. sz. bányauzem Lékai János KISZ-szervezete márciusban tartotta küldöttgyűlését.

Pál István üzemi KISZ-titkár szóbeli kiegészítése után tizenegyen mondtak véleményt az 1983-as mozgalmi évben végzett munkáról.

Dani Ferenc a politikai képzés eredményeiről és hiányosságairól, a fiatalok közötti fluktuációról, a szakmai képzésben és a vetélkedőkön való eredményes helytállásról szólt.

Szabó József javasolta, hogy a jövőben gyakrabban szervezzenek a fiatalok részére üzemlátogatásokat és a versenyszellem erősítése érdekében alapítsa meg az üzem „A hónap kiváló szakmunkása, vájára” címet.

Varju László a szakmai vetélkedők fontosságára, valamint az idősebb szakmunkások nevelési tennivalóira hívta fel a figyelmet.

Kiss Mihály az agitprop. munka nehézségeit ecsetelte.

Körmöndi Béla hiányolta, hogy a beszámoló nem

foglalkozik az ifjúgárdisták tevékenységével, valamint a fluktuáció számaival.

Takács Attila a fiatalok beilleszkedésének elősegítését tartotta alapvető fontosságú feladatnak.

Cser János, üzemi pbtitkár tolmácsolta a KISZ-szervezet elmúlt évi munkájáról szóló vb-értékelést, megköszönte a végzett munkát és felhívta a figyelmet néhány hiányszágra is.

— A politikai és agitációs munka javítása, a fiatalok megtartása, a sportmozgalom szélesítése, a szervezethez való csatlakozás növelése, a politikai felkészültség fokozása terén várunk további fejlődést a fiataloktól — mondotta.

A vállalati KISZ-bizottság által készített minősítés értékelt a III. sz. bányauzem fiatalok éves munkáját. Pál István válasszadása után a küldöttek egyhangú szavazással elfogadták a KISZ-bizottság beszámolóját, majd titkárnak ismét Pál Istvánt választották.

H. I.

... és a IV.sz. bányauzemben

Az év elején bonyolított beszámoló és vezetőségválasztó alapszervezeti KISZ-taggyűlés után, márciusban került sor a IV. sz.

bányauzemben az üzemi küldöttgyűlésre.

Az üzemi KISZ-bizottság titkára elmondta a legutóbbi értekezlet óta a

Kihelyezett titkári értekezlet

1984. március 1-én a vállalati pártbizottság kihelyezett titkári értekezletet tartott a III. sz. bányauzemben. Az üzemi titkárok bányajáráson vettek részt, ismerkedve az üzem termelési, gazdálkodási lehetőségeivel, eredményeivel és gondjaival.

A bányajárás után került sor a szóbeli tájékoztatóra, mely tartalmazta a III. sz. bányauzem 1983. évi eredményeit, valamint az idei év legfontosabb termelési, gazdálkodási, politikai és társadalmi vonatkozású tennivalóit az év első két hónapjában elért eredmények tükrében.

H. I.

Munkaverseny-felhívás

Csatlakozva a Szocialista brigádvezetők VI. országos tanácskozásán részt vett 45 szocialista brigádvezető felhívásához, a vállalat párt-, szakszervezet, KISZ- és gazdasági vezetése munkaversenyt hirdet hazánk felszabadulásának 40. évfordulója tiszteletére, a VI. öt éves terv sikeres befejezéséért.

A munkaversenyben részt vehet a vállalat valamennyi szocialista és munkabrigádja.

A munkaversenyt két éves időtartamra, az 1984-85. gazdasági évekre hirdetjük meg.

Kérjük dolgozóinkat, szocialista kollektíváinkat, hogy az elmúlt évek hagyományaihoz híven, minél többen csatlakozzanak a versenyfelhíváshoz, aktív kezdeményezéseikkel segítsék a vállalat gazdasági és társadalompolitikai célkitűzéseinek megvalósítását, a szocialista munkaverseny megújulását, erkölcsi vonzóerejének erősítését.

A vállalati munkaverseny alapja az üzemekben folyó munkaversenyek.

A kiemelkedő eredményeket elérő brigádokat a vállalati munkaverseny-szabályzatban foglaltakon és az üzemi versenyekben elért elismeréseken túl Elismerő Oklevélben és pénzjutalomban részesítjük.

A vállalati jutalmazásra azok a brigádok tejeszthetők fel, amelyek az üzemek, a vállalat tervteljesítése érdekében a legjobb eredményt nyújtották:

- a termelési terv és exportfeladatok teljesítése;
- az anyaggal és energiával való gazdálkodás;
- az importból származó anyagok, alkatrészek hazai termékekkel való helyettesítése;
- az újítási tevékenység fellendítése, új technológia, új technika alkalmazása;
- a túlórák csökkentése;
- a fegyelmezett, balesetmentes munkavégzés, a technológiai fegyelmek megtartása;
- az új dolgozók betanítása és a brigádokban való megtartása terén.

A teljesítményberezéssel dolgozó brigádok jutalmazásának alapfeltétele a munkaidőmérleg alapján 100 százalékos műszakteljesítés és a szakmá-nyos terv 110 százalékos teljesítése.

A munkaversenyben élenjárók jutalmazására a két év időszakában 1 millió forintot biztosít a vállalat.

A jutalmazott brigádok számára és az 1 főre jutó jutalmak összegére az üzemek gazdasági és társadalmi vezetése tesz javaslatot. A jutalmakat és elismeréseket a vállalat gazdasági és társadalmi vezetősége adományozza a vállalati terv teljesítése függvényében.

Az 1 főre jutó jutalom összege 500 forintnál kisebb nem lehet. Több brigád felterjesztése esetén a sorrendet és az 1 főre eső jutalom összegét a felterjesztésben közölni kell.

Egy versenyszakaszban az éves jutalomösszeg 50 százaléka használható fel.

A munkaverseny értékelése négy szakaszban történik. Első szakasz: 1984. január 2.—július 30., jutalmak átadása a bányásznap ünnepségeken; második szakasz: 1984. július 1.—december 31., jutalmak átadása az 1985. május 1-i ünnepségeken; harmadik szakasz: 1985. január 2.—június 30., jutalmak átadása a bányásznap ünnepségeken; negyedik szakasz: 1985. július 1.—december 30., jutalmak átadása az 1986. évi május 1-i ünnepségeken lesz.

A verseny első szakaszát követően a brigádok teljesítményét halmozottan kell értékelni.

A két év időszakában egyenletesen kiemelkedő teljesítményt nyújtó brigádok tagjai közül 30 fő részére egyhetes jutalomkirándulást szervezünk a Szovjetunióba.

A brigádokat jutalmazásra a versenyszakasz lezárását követő hónap utolsó napjáig kell felterjeszteni, a vállalati munkaverseny bizottsághoz.

A munkaverseny állásáról negyedévenként jelentést kell készíteni és a negyedévet követő hónap 10. napjáig a vállalati munkaverseny bizottsághoz el kell juttatni.

W. L.

Köszöntjük vállalatunk kitüntetett dolgozóit!

Munka Érdemrend bronz fokozat

Faragó Imre

A tizenöt éves fejjel a bányászoként választó Faragó Imre nemrég negyvenedik születésnapját ünnepelte, s még ebben az évben fogja ünnepelni a 25 éves bányászoként az évfordulóját is.

Negyedszázad az ércbányászat sűrűjében.

Igaz, ma már nehezebb a biztosítélem és a fűró-gép, mint korábban. Néhány éve még ismeretlen fogalom volt a műszak utáni fáradtság. Ma már sajnos nem az.

Tizenhat éve a II. sz. bányász 41-es szocialista brigádjának a vezetője, s húsz éve ebben a brigádban kezdte a nem éppen könnyű, akkor még kevésbé gépesített ércbányászat munkafogásait.

Munkasikereik kapcsán többször jártam már a munkahelyükön. A csendes halkszavú brigádvezető

most is inkább a munkatársairól, brigádtársairól beszél. Gerhardt József, Duduk Sándor 20 éve, Beke István 16 éve, Marján Tamás — már a fiatal korosztályt képviselve — 5 éve végzik nap mint nap a napfényt nélkülözve kemény, igazi próbatételnek számító munkájukat. A brigád kiváló eredményei nekik is nagyban köszönhető.

Magáról nem szeret beszélni, pedig volna mit. Ötször érdemelte ki munkája alapján a Kiváló dolgozó oklevelet, s háromszor vehette át a Kiváló Bányász kitüntetést. Szocialista brigádjuk az ő vezetésével ötszörös aranykoszorús és kétszeres Vállalat kiváló brigádjá volt már.

Az elmúlt évek során nagyon komolyan vették, s veszik ma is a politikai ünnepekhez, bányászévfordulókhoz meghirdetett munkaversenyeket. Miért? Talán nagy a virtus bennük? Vagy a brigádvezető példája alapján szeretnek dolgozni?

A III-as körletben ma is „díszhelyet” foglal el néhány „trófea” — a munkaverseny során kiváló eredményükért kapott selyemzászló —, melyet a legjobbak versenyén ők érdemltek.

Huncut mosollyal a szemé sarkában mondja Faragó Imre, ha kell, most is az élmezőnyben vannak. **Kukai A.—Bálint J.**

Munka Érdemrend bronz fokozat

Szileczki Ferencné

Mosoly egyszer sem ül ki az arcára, de ahogy életét meséli, érződik, mennyi energia, derűs optimizmus hajtja. Az olyan emberek optimizmusa sugárzik róla, akik szeretik a munkájukat, akiknek a gondok, problémák, feladatok megoldása nem nyűg, hanem élvezet. Pedig annak idején, amikor fodrásztanulónak kellett mennie, nem örült apja akaratának. Egykori álma, hogy kertész legyen, nem teljesült, de a sors úgy hozta, olyan pályára került ahol a munkában örömet lel. A fodrászüzlet pénztáráról hosszú út vezetett a DARO 1720-as típusú könyvelőgépig.

— Az egykori főnököm inspirálására kezdtem tanulni — meséli. — Alap-, majd középfokú könyvelői tanfolyamot végeztem,

majd beiratkoztam a közgazdasági technikumba. Később főkönyvelőként dolgoztam, majd a megyei tanács tervstatisztikusi előadója voltam. Ötvenhöz jöttem a vállalathoz ide, az Anyagosztályra.

1961 óta csoportvezető. Amikor a gépi adatfeldolgozó és elszámolási önálló csoport munkájáról mesél, szóba kerül az a hihetetlen mennyiségű adat, amit ma már lyukszalagra könyvelnek és amit aztán a számítógép dolgoz fel.

A csoportvezetőnek jelenleg a sok hiányzó miatt fáj a feje. Beosztottjainak több mint a fele táppénzen van. Hiába, az influenza nem válogat.

Aztán a társadalmi megbízatásairól beszél. Volt már pártvezetőségi tag, pártcsoportvezető, annak idején részt vett a tisztszervezésben is. Jelenleg szakszervezeti propagandista.

Azért a kertészkedés nem csak álom maradt.

— Van egy kis szőlőnk, ott kedvemre hódolhatok a szenvedélyemnek. A kedvenc virágom az erdei ciklámen. Olyan, mint ott az — mutat a szoba sarkába, aztán elgondolkodva mondja. — Azért a legnagyobb öröm mégis csak az, hogy az unokáimmal vagyok, ők az én legkedvesebb virágaim a nyugdíjas évekre. **Noárádi G.—Csöndör L.**

Munka Érdemrend bronz fokozat

Horváth István

Ő az, akit nem kellett különösebben faggatni a rádió- és tévériporternek, zenekar titkári minőségben készséggel nyilatkozott mindig. Komoly operáció esett át, mely meglehetősen megviselte a mindig vidám, viccelődésre hajlamos, nyugdíj előtt álló Horváth István. Nagyon nehezen lehet szóra bírni.

— Egy kicsit szégyenlős vagyok már — mondta.

Lakatos tanulóként indult, de a háború közbejött. Vállalatunknál 1956-ban mélyfűró szakmunkásként kezdte pályafutását, majd az EDÜ beindulásától az üzem dolgozója.

Itt volósult meg korábbi álma, a lakatos szakmunkásbizonyítvány megszerzése. Azóta is töretlenül, példamutatóan dolgozik és szakmai tudását önképzéssel bővíti. Ki kell emelni nála a fiatal szakemberekkel való törődést és a folyamatos segítségnyújtást úgy szakmai oldalról, mint a beilleszkedés vonalán.

Munkája kiterjedt az ércosztályozó válogató gépeinek továbbfejlesztésére is, mivel az új iránt fogékony, érdeklődő. Újításai, az ércosztályozó gépeinek továbbfejlesztésére is, mint a beilleszkedés vonalán.

Munkája kiterjedt az ércosztályozó válogató gépeinek továbbfejlesztésére is, mivel az új iránt fogékony, érdeklődő. Újításai, az ércosztályozó gépeinek továbbfejlesztésére is, mint a beilleszkedés vonalán. Munkája kiterjedt az ércosztályozó válogató gépeinek továbbfejlesztésére is, mivel az új iránt fogékony, érdeklődő. Újításai, az ércosztályozó gépeinek továbbfejlesztésére is, mint a beilleszkedés vonalán.

— A brigád első sikerei az ő nevéhez fűződnek — mondja Vincze Ferenc művezető. Az „aranyak” természetesen potyogtak: 8 alkalommal aranykoszorús, 3 alkalommal Vállalat kiváló brigádjá.

De Horváth István nem csak a munkahelyén vállalt sokkal többet az átlagosnál. Zenei tudását a vállalati fúvószenekar alapítótagjaként hasznosította. Kezdetől fogva a zenekar titkára, mely nagyon komoly lekööttséget jelent.

Már a nyár folyamán csendes nyugdíjba vonulása. És mit fog kezdeni a hirtelen megnövekvő szabad idővel?

— Úgy tervezem, hogy nem dolgozom, és minden szabad időmet két — szó szerint — imádottnak nevelésével fogom eltölteni. Irta, és fényképezte: **Keller Gábor**

Munka Érdemrend ezüst fokozat

Tirkala Ferenc

Tirkala Ferenc geofizikus mérnök 1956 óta dolgozik vállalatunknál. Friss diplomával a zsebében a II. sz. bányász vezető geofizikusa lett. Részt vett a kezdeti nehézségeken úrrá levő „hőskorszak” ma is sokat emlegetett munkáiban. 1973 óta a Kutató-mélyfűró üzem vezetője. Vezetése alatt az üzem folytatta jó munkáját és többször is elérte az Él-üzem címet, pedig a hetvenes évek közepén igen rossz idők jártak a földtani kutatást végző szervezetekre országos szinten is. Azóta a helyzet normalizálódott, de gazdasági szempontból egyre nehe-

zebb, ezért az üzem szakmai tevékenysége széleskörű és egyre jelentősebb szerepet játszik a bérfűrási tevékenység. Mindez nagyrészt Tirkala Ferenc vállalkozó szellemű, az új technika iránt fogékony vezetésének is köszönhető. Energikussága, munkabíró képessége óriási lendítő erő, amely akarva, nem akarva magával húzza munkatársait, az üzem dolgozóit. Törekvése, hogy a több, nehezebb munkáért jár a több pénz. A differenciálás nem népszerű dolog, de a mai gazdasági helyzetben elkerülhetetlen. Az üzem tevékenysége mindig a vállalati célkitűzésekhez igazodik, maximálisan igyekszik azt támogatni. Mint geofizikus részt vesz a Magyar Geofizikusok Egyesületének munkájában. Eredményes munkáját a felsőbb vezetés többször jutalmazta Kiváló dolgozó kitüntetéssel. 1958-ban a Földtani Kutatás, 1976-ban a Bányászati Kiváló Dolgozója kitüntetést kapta meg, most pedig a Munka Érdemrend ezüst fokozatát. Jó eredmények csak kollektív munkával érhetőek el, a kitüntetett üzemigazgató továbbra is számíthat az üzem dolgozóinak támogatására. **Egyed Imre felvétel**

Munka Érdemrend bronz fokozat

Kovács Lajos

1959. március 28-tól dolgozik vállalatunknál. Kezdetben a Szolgáltató üzemben volt lakatos, majd 1960 januárjától a III. sz. bányászban földalatti lakatosként tevékenykedett.

Csoportvezetői megbízatása 1967-ben kezdődött, s az új beosztásban is maradéktalanul elvégezte a rábízott feladatokat, csoportját úgy szakmailag, mint emberileg jól irányította.

Szakmai és politikai téren egyaránt folyamatosan képezte magát és erre beosztottait is ösztönözte. Hegesztő tanfolyamot végzett, majd eredményesen fejezte be a gépipari technikumot és a marxizmus-leninizmus esti iskolát.

Művezetőként az aknaszállító berendezések felügyeletét 1970 óta végzi. Kiemelkedő teljesítményt nyújtott a K-i vakakna rekonstrukciós munkáinak elvégzésében, valamint a D-i vakakna üzembe helyezésénél.

Jelentős megtakarításokat hozó újításai voltak melyek segítettek az akna-és lejtőpályaszállítás hatékonyabbá tenni.

Alapító tagja a Ságvári Endre szocialista brigád-

nak. Munkájuk elismerésül 1980-ban az Üzem, 1981-ben a Vállalat kiváló brigádjá kitüntető címet kapták, többször részesültek arany brigádjelvény kitüntetésben.

1966 óta párttag. Társadalmi munkát az alapszervezet fegyelmi előkészítő bizottságában és az üzemi lakáselosztó bizottságban végez.

Két és fél évtizedes áldozatkész és lelkiismeretes munkája nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy az üzem szállító pályái az igényeknek megfelelő szállítóképességgel, jó műszaki állapottal rendelkezzenek. **Herendi I.—Szabó Gy.**

Munka Érdemrend bronz fokozat

Andi Gábor

Andi Gábor, a IV. sz. bányász 1-es csapatának vezetője, a G. szinten az ügyvezető grunol technikával dolgozik. Tömbfejlesztéssel találtam meg.

— Nagy létszámú a csapatunk — mondja —, hiszen 18 fő már igazán annak mondható. Harmadhat évemmel én vagyok a csapat második öregje. Csapatunk átlagéletkora 30 év alatt van és mégis összehozott a munkavégzésük során. Ma, amikor a fiatalok körében nem népszerű a bányamunka, az elmúlt év során több új dolgozó fiatal maradt csapatunkon, a létszámunk stabil. Én magam szívesen foglalkozok a fiatalokkal. Öt éve vagyok tagja a vállalati pártbizottságnak, ifjúsági felelős vagyok az alapszervi vezetőségben is.

— A vājáriskola befejezése után, 1966-ban kerültem az I. sz. bányász üzembe. Az elmúlt tizenöt év alatt óriási változás történt a bányászatban. Az I-es üzemi, fenyőerdő sűrűségű biztosításkor nem gondoltunk arra, hogy a csille szinte eltűnik és gumikerekes gépek rohagnak a lebetonozott vágatokban. Ezzel együtt per sze nekünk is kellett változtatnunk, függetlenül attól, hogy abban az időben

nagyobb volt a szakma becsülete. Abban az időben könnyebb volt jó emberi kapcsolatokat kialakítani, hiszen munkaidő alatt azért lehetett időt szakítani a nem munkaidő összefüggő beszélgetésekre. Most még a kapcsolataink is termeléscentrikusak. Három műszakban dolgozunk, volt olyan hónap, hogy hat különböző munkahelyen végeztünk egyidőben munkát.

— Ez a szocialista brigád idén ünnepli megalakulásának 20. évfordulóját. Büszkén viseljük elődeink sikereit és mindent megteszünk a méltó folytatásért. **Tóth J.—Csöndör L.**

VÁLASZOK, INTÉZKEDÉSEK

A II. sz. bányüzem kettős körletének dolgozói panaszzolják, hogy a 36-os autóbussz reggeli, első és második, járata rendszeresen késve indul, s emiatt nem érik el az üzemi járatot.

A panaszra Dr. Kiss Elemér, a Volán 12. sz. Vállalat üzemigazgatója válaszolt: — Hozzám semmilyen kifogásoló jelzés nem érkezett (a szénbányászok is azzal utaznak) a 36-os járáttal kapcsolatban. A panaszt kivizsgáltam és, ha valóban vannak késések, intézkedem, hogy azok megszűnjenek.

Az Eredősítő üzem dolgozóinak a "posta munkájával kapcsolatban vannak észrevételeik: 1. Az Uránvárosban feladott táviratok egyes esetekben nem érkeznek meg a címzetthez. 2. Semmilyen igazolást nem adnak a feladott táviratról. 3. Késve kézbesítik a táviratokat. 4. A Szigeti úton — a 10-es ABC környékén — levő nyilvános

telefon hosszabb ideje rossz, kéri a mielőbbi megjavítását.

Az észrevételekre Dr. Jádi János, a pécsi posta igazgató helyettese válaszolt: — A táviratokat nem az uránvárosi, hanem az 1-es számú főposta továbbítja, illetve kézbesíti. A táviratokkal kapcsolatos panaszokat kérem névvel, lakcímmel és pontos dátummal közölni velem, mert csak úgy tudom a mulasztókat felelősségre vonni, általánosságban nem. Intézkedem, hogy a táviratok időben érkezzenek a címzetthez. A távirat feladásáról nincs kötelezően előírva az igazolás adás, de ha a feladó kéri, akkor a felvevő köteles elismervényt adni. Javasolni fogom az igazgatóságnak a kötelező elismervényadás bevezetését. A jelzett nyilvános telefonállomás sürgős megjavítását elrendelem.

Gácsi Máttyás

Eleget költünk-e a kultúrára?

E kérdés többféle megfogalmazásban és vonatkozásban vonult végig a Szövetségi Szakszervezetek Szövetségének pécsi vitáján február végén. Mit tesz lehetővé gazdaságunk a művészet számára a jelenlegi helyzetben? A vitáindítóból megtudtuk, hogy a művészetekre fordított összegek jóval nagyobbak, mint 10 évvel ezelőtt voltak, ennek ellenére komoly feszültségek éreztetik hatásukat a művészeti életben. A 797 milliárdos nemzeti jövedelemből oktatásra, kultúrára, sportra körülbelül 50 milliárd jut, melyben a döntő rész az oktatásba fordított összeg. A művészetek, a közművelődés 7-8 milliárd forint támogatást kapnak, mely a lakosságtól származó bevételekkel

együtt 10 milliárd feletti összeget tesz ki. Kevés vagy sok ez az összeg? Hazánk gazdasági fejlettségét tekintve a világ államai között az 50-60. helyen áll. A hasonló fejlettségű országok körülbelül ugyanennyit költenek a kulturális életre. Mégis feszültségek vannak. Míg a '70-es évtizedben 9-10 százalékkal nőtt a kulturális ráfordítások összege, a '80-as évek elejére megállt, stagnált. A lakosság kulturális kiadásainál erős differenciálás érezhető. A könyvvásárlásra fordított összeg évente 8-10 százalékkal nő árban! A hang- és képlemezvásárlásra fordított összegnél stagnálás, mozi- és színházlátogatásnál stagnálás, kis visszaesés érezhető. A gazdasági kényszer indította a művészeti élet területén dolgozó közgazdászokat, hogy az adott pénzüsségeket minél gazdaságosabban használják fel. A színházgazdálkodásra, képző-, iparművészeti, könyvtarjlesztés és a művelődési otthonok gazdálkodására hozott határozatok is e célt szolgálták.

— Áru-e a művészet? Évszázadokig nem volt az, a kapitalizmus tette azzá — hangozott a vitáindítóból. Társadalmunkban nem lehet áru, nem piacra kerül, de mivel pénzbe kerül, bekerül az árurendszerbe. A gazdasági hatékonyságnak a kulturális életben is érvényesülnie kell, de mindig a művészetpolitikai célkitűzéseknek megfelelően.

A művészetek és művelődés mindig is és minden társadalmi rendszerben támogatásra szorult.

Mit támogassunk? Meg lehet-e előre határozni, mitől lesz érték? Nem valószínű. Tapasztalható, hogy inkább azt támogatják, ami gyorsan megtérül, pedig köztudott, hogy a kultúrára fordított összegek lassan, mennyiségileg alig mérhetően, de a társadalom fejlődése szempontjából a leghatékonyabban térülnek meg.

A vitáindítóban neves egyetemi professzorok, művészeti és kulturális életünk vezetői mondták el a gondolatokat, figyelembe véve arra, hogy saját kulturális értékeinkre, emlékeinkre sokkal jobban kellene vigyáznunk. Minden társadalom bizonyos mértékig saját múltját, múltjának hibáit fizeti meg. Kulturális intézményeink jelenlegi állapota már az utolsó 30 év mulasztásait is tükrözi. 30 év múlva azokat a mulasztásokat kérhetik számon, amit ma követünk el, ha a kulturális életre fordítható összegeket nem a legcélszerűbben, nem a legszükségesebb helyre juttatjuk.

A nyílt vita néhány felvetését azzal a szándékkal bocsátjuk közre, hogy a vállalati és üzemi kulturális élet irányítói, valamint az érdeklődők folytassák tovább e vitát, és véleményüket juttassák el a vállalati szakszervezeti bizottságnak.

Dr. Roisz Andrásné

Politikai totó

II. FORDULÓ

1961. szeptember 1-6 között egy konferencia zajlott Belgrádban. Mely országok vettek részt a tanácskozáson, és mi volt a konferencia által kibocsátott felhívás címe?
 - Az el nem kötelezett államok adták ki „A háborús veszély és a béke” című felhívást
 - Az európai kommunista pártok adták ki az „Európa atommentesítéséért” című felhívást
 - Az el nem kötelezett államok adták ki az „Európa atommentesítéséért” című felhívást
 - Tizennyolc ország külügyminiszterének leszerelési konferenciája nyílt 1962. március 14-én Gentben. Melyik európai ország utasította el a részvételt a tanácskozáson?
 - Nagy-Britannia
 - NSZK
 - Franciaország
 1963. augusztus 5-én Moszkvában három nagyhatalom képviselői egyezményt írtak alá, mely megtiltja a légköri, a világűrben folytatott és a víz alatti atomkísérleteket. Később 96 állam csatlakozik az egyezményhez. Mely nagyhatalmak kezdeményezték az egyezményt?
 - SZU, USA és Nagy-Britannia
 - SZU, USA és Kína
 - SZU, USA és Franciaország
 1964. augusztus 7-én az amerikai elnök korlátlan felhatalmazást kap a délkelet-ázsiai intézkedésekre, amit a bevetésre kerülő erők nagymérvű növelésére használ fel. Melyik országra összpontosultak ezek a katonai műveletek?
 - Laosz
 - Vietnam
 - Kambodzsa
 - Az európai szocialista pártok konferenciája az integráció, az atomfegyverkezés és az úgynevezett „keleti politika” kérdéseit vizsgálja. Hol és mikor zajlott ez a konferencia?
 - Salzburg, 1965. január 9-10.
 - Moszkva, 1965. január 9-10.
 - Belgrád, 1964. október 5-10.
 1965. július 10-17 között Helsinki ad otthont egy nagyjelentőségű konferenciának. Mi volt ez a tanácskozás?
 - A világ kommunista pártjainak konferenciája
 - Az európai kommunista pártok találkozója
 - Béke-világkongresszus
 - Az ENSZ közgyűlése 1965. december 3-án atommentes övezetté nyilvánítja ezt a földrészt.
 - Egész Európa
 - Egész Afrika
 - Délkelet-Ázsia
 1966. január 3-11-ig zajlott Havannában az úgynevezett „Trikontinentális” (három kontinensre kiterjedő) konferencia. Mely földrészek képviselői vettek részt a tanácskozáson?
 - Európa, Ázsia és Latin-Amerika
 - Ázsia, Afrika és Latin-Amerika
 - Európa, Afrika és Latin-Amerika
 - Az egyik nagyhatalom képviselője javasolja, hogy a Hold és minden égitest számára nyitva minden nemzet számára a kutatások céljaira, de egyetlen hatalom se helyezhessen el ott tömegpusztító fegyvereket. Mikor és ki tette ezt a javaslatot?
 1966. május 7-én Johnson
 1966. május 7-én Brezsnyev
 1966. március 29-én az SZKP XXIII. kongresszusán Brezsnyev
 1966. június 20-július 1 között a Szovjetunióban vitatta meg egy európai ország államfője a szovjet államférfiakkal a két ország kapcsolatának továbbfejlesztésének lehetőségeit, az európai biztonság, a németkérdés, Délkelet-Ázsia, a leszerelés, valamint az ENSZ szervezeti problémáit. Ki volt ez az államfő?
 - De Gaulle (Franciaország)
 - F. Mitterrand (Franciaország)
 - L. Erhard (NSZK)
 - Az európai szocialista pártok tanácskozása 1967. január 4-5-én zajlott Rómában. Milyen fontosabb kérdések kerültek megvitatásra?
 - Európa atommentesítése és a keleti kapcsolatok
 - A békés egymás mellett élés kérdései
 - Az európai egység, a keleti kapcsolatok és Nagy-Britannia közös piaci tagsága
 1967. január 27-én amerikai-angol-szovjet egyezményt írnak alá. Az egyezményhez még ezen a napon számos további állam csatlakozik. Mit tartalmazott az egyezmény?
 - A világűr békés kutatását és hasznosítását
 - Az atomkísérletek betiltását
 - Az atomtöltetű fegyverzetek számának korlátozását
 - Podgornij szovjet államfő és Johnson amerikai elnök 1967. június 23. és 25-i tárgyalásán Glassboróban mely elmentések mutatkoztak, azonban néhány kérdésben egyetértésre jutott a két államférfi. Mik voltak ezek a kérdések?
 - Az atomtöltetű fegyverek számának korlátozása, a vietnami kérdés békés úton történő rendezése
 - A leszerelés elsődrendű szükségesség; a Közép-Keleten vissza kell vonni a csapatokat, elismerve minden állam jogát a létezésre; Vietnamban mindent el kell követni a konfliktus korlátozására
 - Európa és Ázsia atommentes övezetté nyilvánítása; a vietnami konfliktus korlátozása
 1939. november 17-én szovjet-amerikai tárgyalások kezdődnek Helsinkiben. Az első ülészek december 22-ig tart. Miről folytak a megbeszélések?
 - A stratégiai fegyverek korlátozásáról (SALT)
 - A föld alatti atomkísérletek betiltásáról
 - A teljes leszerelés kérdéseiről
- A politikai totó I. fordulójának helyes válaszai: 1. 2, 2, 1, 3, 1, 4, X, 5, 1, 6, 2, 7, 1, 8, 2, 9, 1, 10, 2, 11, X, 12, 1, 13, 1, 13+1, 2.
- Hét helyes megfejtés érkezett be, részükre a 200 forint értékű vásárlási utalványt megküldtük. (1. Puchert János, 2. Lóránt Akos, 3. Szécsi Judit, 4. Hajdu Erika, 5. Kis Katos Jánosné, 6. Farkas István Komló és Gyürei László Pécs.)
- A II. forduló beküldési határideje: 1984. április 15.
- Cím: KISZ Baranya megyei Bizottsága, Politikai Képzési Központja, 7624 Pécs, Damjanich u. 30. sz.

Szerelmek I. Tehetségkutató fotópályázat

— Halló! Igen, én.
— Csak azért hívtalak, mert nem akartam, hogy haraggal váljunk el. Meg lehet ezt oldani békés úton is. Máig duzzogtam, hogy te is olyan vagy, mint a többi srác, önző, aki a másik problémáival nem is törődik. Aki nem érti meg, hogy egy lánynak is lehetnek gondjai, ő is ki lehet borulva.

— De Edit, gondolkodjál! Nem vittelek el mindig szórakozni, hogy egy kicsit kikapcsolódjál? Nem próbáltalak megnyugtatni? És te? Ideges voltál, duzzogtál, nem válaszoltál semmire, vagy ha mégis, csipős megjegyzéseket tetél.

— Tudom. Ezért hívtalak fel. Csak magammal voltam elfoglalva, ráadásul úgy éreztem, te nem szeretsz már. De most, hogy beláttam a hibámat, remélem harag nélkül válunk el.

— Be akarsz fejezni?!
— Nem. De te biztosan, hisz a múltkor is...
— De akkor nem így viselkedtél volna!
— Mikor találkozunk?
— Miért? Te akarsz?
— Hát persze! Mégis csak meg kell beszélünk. Délután várlak.
— De biztos, hogy ott-hon leszel? Mert feleslegesen nem mászkálok ilyen hidegben.
— Biztos. Szia.
— Szia.

Helschtáb Klára

A Ságvári Endre Művelődési Ház fotóköre ez évi első tehetségkutató fotópályázatának nyilvános zsűrizésére március 12-én került sor a fotókör helyiségében. A cél az volt, hogy a vállalat fotózást kedvelő dolgozóinak újabb lehetőséget biztosítsunk a szerepléshez, továbbá szeretők volna elérni azt is, hogy az „asztaliókban” őrzött, úgynevezett „jó képek” végre előkerüljenek és a nyilvánosság előtt megnéressenek.

A Kutató-fejlesztő üzem és a IV. sz. bányüzem fótosal 19 képet adtak be bírálatra. (Az év folyamán még két alkalommal lesz mód a bemutatkozásra.) A zsűri gondosan értékelte a képeket és végeztül alapos indoklás után az anyagokból most csak egy képet, Korcsmáros Attila (IV. sz. bányüzem) Gyermekportré című munkáját ajánlotta megvétele 120 forintért. Az így megvásárolt pályamunkák most és a jövőben is a fotókör tulajdonába mennek át, a szerzők egyúttal klubtaggá válhatnak, és munkájukkal részt vehetnek „az év legjobb képe” pályázatán, vala-

mint kiállításon is bemutatja őket a klub.
Reméljük, mielőbb találkoznak azokkal is, akik most még óvatosan, vagy bátorítalanul csak a nézők és szurkolók táborából figyelték az eseményeket.

Füzy Tibor

Művelődjünk, Mozogjunk

A Ságvári Endre Művelődési Ház áprilisi műsorából

- 1-én 16 és 18 órákor: Mozi - Eretlenek.
- 3-án 16 és 18 órákor: Mozi - Kenguru.
- 4-én 19 órákor: Színház - Boldog születésnapot.
- 5-én 19 órákor: Színház - Boldog születésnapot.

- 6-án 19 órákor: Színház - Boldog születésnapot.
- 7-én 16 órákor: Mozi - Excalibur I.-II.
- 8-án 16 és 18 órákor: Mozi - Újra szól a határvetű.
- 10-én 19.30 órákor: Színház - Kulcskeresők. (A Nyitott Színpad előadása.)
- 11-én 19.30 órákor: Színház - Kulcskeresők. (A Nyitott Színpad előadása.)
- 12-én 19 órákor: Színház - Charley néjje.
- 14-én 16 és 18 órákor: Mozi - Aiarcos lovas legendája.

A Stúdiogalériában április 2-24-ig a JPTE rajzszakos hallgatóinak a kiállítása tekinthető meg.

A SZERKESZTŐSÉG pontjából

1984-ben ünnepeljük városunk felszabadulásának 40. évfordulóját. E történelmi esemény tiszteletére meghirdetjük „A tiszta és szebb környezetért” mozgalmat.

Felkérjük városunk lakosságát, hogy 1984-ben tegyen tisztelettel városunk tisztaságáért, történelmi és közterületi értékeinek védelméért, a lakóházak, intézmények, üzemek szebb környezetének kialakításáért.

Kérjük, hogy minél többen vegyenek részt a lakóterületi társadalmi szervezetek, és a Pécsi Városvédő Egyesület és Városvédő Egyesület társadalmi munkaakcióiban.

Pécsi Városvédő és Városvédő Egyesület, a Hazafias Népfront városi Bizottsága

Névadó

Már hagyománnyá vált a IV. sz. bányüzemben, hogy a szakszervezeti bizottság és a KISZ-bizottság szocialista tartalmú névadó ünnepséget szervez a dolgozók gyermekei részére. Legutóbb március 10-én délelőtt a Központban került sor névadó ünnepség megrendezésére, ahol tizen-négy csoppség jött el szüleivel, hogy élte első „társadalmi eseményén” részt vegyen. A jó értelemben vett rúnnal megszervezett rendezvény népszerű a dolgozók körében, hiszen a szervezés gondjait lekerülnék a vállalkozó és az üzem által adott ajándékon túl az is jelent valamit, hogy az üzem osztozik a családok magánéleti örömeiben is.

W. L.

Üdülés Tátra-Lomnicon

1984. március 8. Ünepélyes pillanatot színhelye a vállalati szakszervezeti bizottság. Mérsáros István, a vállalati szakszervezeti bizottság titkára és Spilka Bohuslav, a cseh-szlovák pribrami Urán Vállalat szakszervezeti bizottság elnöke magyar-cseh-szlovák üdülési csereszerveződést írt alá 1984-es évre.

A szerződés alapján 1984. június 17-től június 30-ig a cseh-szlovák Urán Vállalat a tátra-lomnici „URÁN” üdülőjében 40 fős magyar csoportot fogad. A 40 fős csoporton belül lehetőség van családok üdültetésére, hetéves kortól gyerekek is mehetnek üdülni. Tátra-Lomnicra az utazás személygépkocsival történik, illetve az üdülők oda- és visszautazásukat egyénileg szervezik. Az üdülés térítési díja személyenként 98 forint/nap.

A tátra-lomnici üdülő csodálatos környezetben van. Az üdülőben modernül berendezett, kényelmes szobák, uszoda, szauna, kondicionáló terem, klubszérien működő szórakozó-pihenő helyiségek áll az üdülő vendégek rendelkezésére. A fenyves erdővel övezett lomnici üdülőközpont szebbnél szebb kirándulási lehetőségeket nyújt a kirándulni, túrázni vágyóknak.

Az üdülésre jelentkezket várják az üzemi szakszervezeti bizottságok, és az üzemi üdültetési felelősök.

Gamplét Lászlóné

Akli Ferenc

Czako István

Eisner Béla

Köszöntjük vállalatunk kitüntetett dolgozóit!

Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetésben részesül

Galamb István

Gyúrókóvics Pál

Haklik Mihály

Jégl Jakab

Katona Zoltán

Kalkó Ede

Németh Szilárd

Peller Gyula

Róka Sándor

Srenk Attila

Varga Gyula

Zádory Ferencné

Bálint J.—Csöndör L.—Füzy T.—Keller G.—Rónaky S.—Szabó Gy. felvételei

Erőfeszítéseink a holnapért Egymás mellett létezni és termelni II.

Lapunk előző számában a II. sz. bányauzem folyamatos leépülése és az V. sz. bányauzem folyamatos beindulásának apropójából kérdeztük az új beosztásba kinevezett **Mező Istvánt** és **Karsai Ernőt**. Most a két üzemszervező vezető helyettesét kérdeztük beosztásukról, munkájukról.

— Az V. sz. bányauzem beruházási munkáival — mondja **Juhász Alajos** — 1973 óta foglalkozom, amit a IV. sz. bányauzemben a körletvezetőként, majd feladatok vezető helyetteseként kezdtem. A II. sz. bányauzemben az V. sz. bányauzem beruházási munkáiban 1980 óta veszek részt, amikor e munkák irányításával és koordinálásával bíztak meg, mint bányamestert. A leendő V. sz. bányauzem vezető helyettese 1981 óta vagyok. A nyolcvanas évek elején feltáró vágathajtást, speciális rendeltetésű bányatársaságok kiala-

kítását és kutató fúrásokat végeztünk. A múlt évben e munkák mellett megkezdtük a 3-as szint előkészítését, majd a második félévben az érctermelést is, annak érdekében, hogy a II. sz. bányauzem területén a termelésből hiányzó fémeket pótolni tudjunk.

— A megszokott munkákon kívül ez évben gépészeti és villamos technológiai szereléseket is végzünk. Elképzeléseink közül a legfontosabbnak tartom az V. sz. bányauzem indítási feltételeinek biztosítását és termelésének tervszerinti felfuttatását, a vágási csapatok zökkenőmentes áttelepítését, rosszabb körülmények (klíma, közetkeménység) közötti folyamatos munkavégzés feltételeinek megteremtését úgy, hogy minél jobb teljesítményt és minél kisebb költségzintet érjünk el.

— Úgy gondolom — mondja **Farkas László** —, hogy az átszervezés során nekem jutott a legköny-

nyebb munka. Két évtizedes hagyományt és az elődöm munkáját folytatom. Ami más, mivel a jelenlegi ércesedés rosszabb, és ebben az évben fokozottabb mértékben kell ellátni az V. sz. bányauzem területét. Ezt úgy kell megoldani, hogy a jelenlegi műszakszámmal kell gazdálkodni. A romló geológiai viszonyok mellett ugyanakkor nagy teher hárul a II. sz. bányauzemre. Mégis, minden munkánkat úgy kell ellátni, hogy közösen munkálkodjunk az V. sz. bányauzem, ami mindannyiunknak majd az új munkahelye lesz.

— Hangsúlyoznám — veszi vissza a szót **Juhász Alajos** —, hogy a leendő V. sz. és II. sz. bányauzem termelési tevékenysége összefüggő és komplex feladat, amin **Farkas Lászlóval** közösen nekünk is azért kell munkálkodnunk, hogy az üzem megoldja az előtte álló feladatokat.

Veress Tamás

Igazodva a megváltozott gazdasági feltételekhez

— Évekkel ezelőtt a meglepetés erejével hatott, hogy a IV. sz. bányauzem a megszokott körletrendszer helyett bevezette a termelő egységeket. Mi tette ezt a váltást szükségesé? — kérdeztük **Honti Lajos** pb-titkárt.

— Ha valaki újat, a régitől eltérőt akar, illetve tesz, az általában magával vonja többek kétkedését. Nos, egyrészt az akkori körülményekre kell hivatkozni, mivel akkor úgy láttuk, hogy magas szintű technikai és technológiai fejlődés előtt állunk. A másik: akkor még úgy tűnt, hogy folyamatosan kapunk új gépeket és alkatrészeket. Még egy, az akkor már erősen jelentkező vágási létszámhiány komoly gond volt. De az is megerősítette, hogy lépnie kell — a szervezeti témát illetően —, hogy az érdekkülönbségeket az öszszeszerű megszűntetnek. Így nagyobb önállóságot tudnánk biztosítani a létrehozott új termelő egységeknek.

— Az eltelt évek során a vállalati pártbizottság több alkalommal is beszámoltatta az üzem vezetőséget és megállapította, hogy az átszervezés elérte célját, szükséges volt. Jelenleg is az a véleményünk, hogy az akkori körülményeknek megfelelően helyesen döntöttünk. Az is igaz és köztudott, hogy menet közben azonban megváltoztak a gazdálkodás feltételei.

— E megváltozott gazdálkodási feltételekkel magyarázható a szervezeti forma visszaállítása?

— Igen, egyértelműen. Az előbb felsorolt érvek ma már nem úgy igazak, mert gépeket, alkatrészeket nem kapunk, a tömbfejlesztések aránya csökkent, a nagyobb önállóság is elvész, hiszen az új bérrendszert szabályozási rendszer szükségessé teszi a centralizáltabb irányítást.

— E tényezők tették szükségessé, hogy március elsejével visszaálljunk. Másrészt azt tapasztaltuk,

hogy az egységek közötti versenyszellem elsikkadt, az emberi kapcsolatok is fellazultak. Négy termelő és egy beruházási körletet hoztunk létre a régi vezetéssel, de lehetőséget kapott két fiatal mérnök is az előrelépésre. Bizunk abban, hogy ezzel a felállással egyenletesebb és folyamatosabb termelést tudunk biztosítani az üzemből — mondotta végezetül **Honti Lajos**.

*

A beszélgetésünket megelőző napon a gazdasági vezetés javaslata alapján tűzte napirendjére az üzemi párt-vegrehajtóbizottság az átszervezéssel kapcsolatos kérdések tárgyalását. (Ebből az alkalomból kérdeztük **Honti Lajos** üzemi pb-titkárt.) Végül is a vegrehajtó bizottság megerősítette, elfogadta a gazdasági vezetés átszervezésre vonatkozó javaslatát mely, mint a fentiekben kiderült, március elsejével bevezetésre került.

V. T.

Labdarúgás: Sípszóra várva

Az április 2-án kezdődő kispályás labdarúgó-bajnokság előtt a vállalat tömegsport bizottsága új versenyszabályzatot fogadott el a bajnokság tisztasága, sportszerűsége javítása érdekében. Kivonatossan ismerteljük a főbb változásokat, a fontosabb tudnivalókat.

Megváltozott a mérkőzés időtartama, az eddigi 2x25 perc helyett 2x20 percre rövidült a játékidő. Ötről tíz percre növekedett a várakozási idő, elfogadható késési indok: üzemzavar, üzemi autóbusz késése, vagy kimaradása, ebben az esetben, a mindenkor ügyeletes üzem jegyzőkönyvvezetője dönti el a késés jogosságát és ennek megfelelően intézkedik a mérkőzés lejátására vonatkozóan.

Mérkőzés előtt a csapatvezető, illetve csapatkapitány kérheti a játékvezetőt, hogy vállalati igazolvány, vagy személyi igazolvány alapján ellenőrizhesse a pályára lépő játékosok munkahelyének jogosságát. A mérkőzés elhatalasítását előre be kell jelenteni a vállalati tömegsport bizottságon és a vezető köteles a mindenkor ügyeletes üzem jegyzőkönyv vezetőjével megbeszélni és csak ez után lehet az előzetes hozzájárulást megadni. A csapat igazolatlan távolmaradása esetén a két bajnoki pontot 0-0-ás gólaránnyal a pályán megjelent ellenfél csapata javára kell igazolni. A játékvezető távolmaradása esetén, ha a csapata elfogadják a szükség-játékvezetőt, úgy a mérkőzést le kell játszani, ellenkező esetben a tömegsport-bizottság a mérkőző csapatokkal egyeztetve új időpontot jelöl ki a mérkőzés lejátszására.

A pályára lépő játékosok szigorúan csak sima talpú tornacipőben játszhatnak, tilos bármilyen stoplis bőr, gumi-, vászoncipő használata a mérkőzésen! Rendkívül fontos tudnivaló! Megszűnt a 2. illetve 5 perces kiállítás, helyette a játékvezető a szabálytalanságot elkövető játékosokat a következő gólig, illetve végleg kiállíthatja! A végleg kiállított játékos ügyében a fegyelmi bizottság dönt a következő fordulól.

Kölcsönjátékosok szerepeltetése engedélyezett abban az esetben, ha az érintett üzemek a játékos

személyében előre megállapodnak és ezt a tömegsport-bizottságon bejelentik írásban.

Ha az adott üzem csapatai nem szerepelnek a Bányász Kupa bajnokságban, úgy a két üzem fűzője engedélyezett és közös név alatt játékedélyt kaphatnak, amelyet előre kell kérni a vállalati tömegsport-bizottságtól. A Bányász Kupa labdarúgó-bajnokságban évfordulók és egyéb villámtornákon csak megyei I. osztály alatti bajnokságban szereplő labdarúgó-játékosok vehet részt, a labdarúgókon kívül nem szerepelhetnek azon játékosok, akik aktívan játszanak más nemzeti bajnokság területén, NB I. és NB II. mezonyében.

Az a labdarúgó, aki az adott évben megyei, vagy magasabb osztályban játszott, visszavonulása esetén csak a következő évben szerepelhet a vállalati bajnokságban. Övást a mérkőzéstől számított 3 napon belül kell írásban benyújtani. A fegyelmi bizottság döntése ellen fellebbezés nincs! Reméljük, a döntés megértésre talál.

Kovács Miklós

Sportmozaik

SZOLGÁLTATÓ ÜZEM. Az üzemi sportbizottság nagyszabású asztalitenisz-versenyt rendezett a Munkahelyi olimpia keretében. A színvonalas, küzdelmes döntőn több, mint 20 versenyző állt asztalhoz, hogy az egyenes kiesésű versenyben döntse el az elsősg kérdését. A döntő nagy meglepetéssel zárult. Az eddig ismeretlen Hof Hermann veretlenül végzett az első helyen, megelőzve a Bányász Kupa csapatbajnokságban szereplő Szente Róbertet és a harmadik helyezett Huszti Tamást.

III. SZ. BÁNYAÜZEM. A sportbizottság rendezésében megkezdődött a férfi és női egyéni asztalitenisz-verseny az üzemi tanácsteremben. A több hétig tartó küzdelemben több mint 30 versenyző küzd a legjobb helyezéért. A férfiaknál Berenyi, Szabó, Kaufmann, Kindl; a nőknél B. Szabóné, Rónaki esélyes a branyeremre.

KUTATÓ-FEJLESZTŐ ÜZEM. Ugy látszik, az asztalitenisz a menő sportág ezekben a napokban - ez így helyes - üzemünkben. A sportbizottság több hétre tervezett versenyere 30 fő jelentkezett, hogy a MÉV munkásszálló termében döntse el a legjobbak sorrendjét. A jó játékhoz remélhetően hozzájárul a III. sz. bányauzem villanyszerelőinek jó munkája is, akik háromszoros fényerőt „varázsoltak” a terembe az eddigi világítás helyett.

A KISZ Baranya megyei Bizottsága Ifjú Garda Parancsnoksága április 14-én a III. sz. bányauzem lőterén rendezte meg hagyományos löversenyt. A nagyszabású rendezvényen a megye minden részéből érkeztek fiatalok kispuská lövészetben merik össze tudásukat.

TORNA. Március végén befejeződött a hat hónapja tartó gyermek- és asszonytorna a 39-es dandár úti iskola tornatermében. A vállalati tömegsportbizottság szervezésében több mint 80 óvodás fiú és lány ismert meg és sajátította el a helyes mozgás és a torna alapjait, elősegítve az iskolai sport megismerését.

REJTVÉNY

Rejtvényünk vízsz. 1., folytatva a függ. 14., a vízsz. 23., 24. és a függ. 76. sorában Pjotr Iljebka Beszélgetés a boldogságról című verséből idézzük. Megfejtésül az idézetet kérjük beküldeni a szerkesztőség címére 1984. április 10-ig. A helyes megfejtők között könyveket sorsolunk ki.

1	J	2	3	4	5	D	6	7	8	9	10	11	R	12	13	E
14							15							16		
17						18		19					20		21	
22					23			24	Ü		25					E
26					27			28		29	30					31
E							33		34							35
36	37			38		39					40	41				42
43		44		45				46		47		48	49			
50			51		52			53		54		55				56
57			58	59		60		61				62				63
64					65	66						67				A
68					69			70		71						72
Z		73					K		K		SZ		75			76
77	78					79		80	81				82			
83		84		85		86			87		88					
K																T

Vízszintes: 14. Ünnepek közepe! 15. Hivatalos értesítés. 16. Ipari növény. 17. Fogyszó. 19. M.N. 21. Kettős mássalhangzó. 22. Kezímunkázik. 23. Női név. 26. T.M. 27. Közép-amerikai köztársaság. 29. Hegység Bulgáriában. 31. Einsteinium. 32. Mértani test. 33. Odatekint. 35. Vör csatornája. 36. Kicsinyítőképző. 38. Roncsolni. 40. Arzén. 42. R.B. 43. Újlen szó is van. 45. Régi ilyegyesség. 46. Ezen a helyen. 48. Ruhatartozék. 50. Afrikai tulokfajta. 52. Ülőhely. 54. Női név. 56. Gyakori fém. 57. T. D. 58. Részvénytársaság. 60. Az égbe. 63. D.L. 64. Levegő - görögül. 65. Elő. 67. Omladék. 68. S.L. 69. Nem kell több. 70. Melyik időben. 72. V.M. 73. Gyilkolt. 75. Nagyvállalat. 77. Létezik. 80. L.T. 82. Kötelezettséget teljesít. 83. Jogvita. 85. Szedi a lábát. 88. Arat.

Függőleges: 2. Borítom. 3. Vásárolt. 4. Belső szerv. 5. Tiltó szó. 6. Gyilkol. 7. Tagadó szó. 8. Kívül. 9. Erbium. 10. Gvom. 11. Fordított kettősbetű. 12. Tova. 13. Felül. 18. Lóbiztatás. 20. Női név. 23. Odáz. 25. Idegen név. 27. Hegedű tartozéka. 28. Női név. 30. I.E. 31. Idefelé nyújt. 34. Becézett női név. 37. Elelem. 39. Egítést. 41. Kettős mássalhangzó. 44. Kaliber. 47. Kettőzött mássalhangzó. 49. S.V. 51. Megszóltatás. 53. D.E.V. 55. Terítő. 59. ...karcsú, molett. 61. Tagadószó. 62. Renoir páros betű. 66. Gyümölcsnév. 69. Mint vízsz. 43. 71. Igényel. 72. Település. 74. Olajfajta. 75. Kanálazó. 78. Oroszlán név. 79. Motorkerékpár-márka. 81. Tavasz kezdete! 82. Vízilátat (ford.). 84. Azonos betűk. 85. S.A. 86. Névelő. 87. D.J. 88. Azonos mássalhangzók.

Juhász Károly

Lapunk március 1-1 számában közölt keresztrejtvény helyes megfejtése:

Készülj új dalokra, kicsi zenekar,
A tavasz ha eljő,
szép zenét akar.

Könyvjutalomban részesültek: MFV üdülő Petőfi szocialista brigád (Balatonfüred, Gyógytér 3. 8331), Pillér Ildikó (Központ), Nyers János (Szentlőrinc, Váci M. u. 23. 7970).

Útvonalváltozás

Április közepétől megváltozik egyes munkásjáratok útvonala. Az illetékesekkel folytatott tárgyalások eredményeként a 4.45 és 5.30 óra között a végállomásról induló üzemi buszok a főpályaudvartól a Mártírok útja-Koósvásár utca-Petőfi utca-Szigeti út kitérővel kanyarodnak rá a Tüzer utcára, ahonnan az útvonaluk változatlan. Az említett járatok megállnak a magasháznál,

viszont nem lehet majd felszállni rájuk a hétémeleteseknél. Az útvonalváltozás csak a reggeli üzemi buszokat érinti, a délutáni, illetve az üzenekbőli a városba tartó járatok továbbra is az eddigiek szerint közlekednek. Megállapodás született arról is, hogy a nyári időszakban munkásjáratunk a sofőrök jégkrémét és fagyilaltot is árusítanak.

A Robik és a féltékenység

Egy „titokzatos” hapsi vallomása a fogyásról

Két, külsejében hasonló személyt könnyebb találni, mint négyágú lóherét. Olyat meg végképpen nehéz, aki a Robik játékos hatására változott meg, s lett csinos, jó alakú és kedves mosolygós. Mondjuk, olyan vigyorgó, mint a primőr paradicsom. Nos, szerencsém volt. Nem lóherét találtam ugyan, hanem egy kedves hapsit, bár feltételezt, hogy a nevét ne írjam meg. Vértzik a toll a kezemből a bánattól, hogy a nevét nem írhatom le, de azért érdemes odafigyelni arra, amit az „ismeretlen” - fiatalnak, csinosnak nem mondható - riportalany elmond önmagáról.

— Mit is mondanak? (Figyelik, úgy kezd, mint valami nagy gondolkodó.) Huszonhárom éve, hogy elmúltam tizenhét éves, a MÉV-nél dolgozom sportvonalon.

— Ha nem titok, úgy a testsúlyáról, magasságáról, külsejéről néhány szót, ha süttogna...

— Nehéz magamról keveset mondani, az adatokat meg különben sem csípek. Végül is mi vagyok én, egy logarléc? — mondja önérzetesen, elpirult fejbőrrel. — A magasságom 160 centiméter, így, a vaságyon kényelmesen elférek. Úgy hiszem, a súlyom is ideális vagyok vagy 80 kiló. A külsőm? — jó. Csapatostól fordulnak utánam a nők.

— Figyeltem a Robikon, az asszony- és gyermek-tornán sőt, még az úszó-tanfolyamon is. Mennyit fog le egy szállingózó óra alatt?

— Így még nem mérícskéltem magam, de amikor ezt a sok mindent elkezd-

tem, a sodrony igencsak énekelt alattam.

— A súlycsökkenést a sportos tanfolyamoknak köszönheti?

— Is-is alapon, de futni is szeretek, igaz csak anynyira, hogy a nők azért utolérjenek. De nem tudom, hogy örülök-e ennek?

— Miért?

— A csajom, akivel most „futok” féltékeny.

— Ez baj — állapítom meg, majd felteszem a következő izgalmas kérdésemet. — Vegye rá, hogy ő is sportoljon.

— Azt akarja, hogy én is féltékeny legyek?

— Dehogyan, de hát végül is a sport csak nem a féltékenyek üdvhadserége? Visszatérve az e Robikra, miért szereti?

— A teljes nőiessége miatt. Tudja, a férfiakra is ráfér egy kis kedvesség, báj, jó alak, kifinomult formák. Érti ugye?

— Na ná. Végül is én sem vagyok logarléc, igaz én inkább a gyengébb nem formáiban gyönyörködöm. Még annyit áruljon el, a torna után, otthon, mit érez, fáradtságot, vagy könnyedséget?

— Hülye a kérdése. Anynyi mozgás után persze, hogy fáradt vagyok. Úgy zuhanok a vaságyra, nyugtalanul alszom, állandóan Robikról, asszony- és gyermek-tornáról, úszótanfolyamokról, pingpongról, kugliról, zsákbanfutásról és más szörnyűségekről álmodom. Nem tudja, hogy miért?

— Így vallott a titokzatos férfiú önmagáról, majd elegáns nagyesztélyiben, Derbi illatot húzva a szélben, elrohant a kispályás focimecsre.

HÍREK

Április 16-tól a vállalat légajtó-kezelői tanfolyamot szervez mozdonyvezetők számára. Jelentkezni lehet április 10-ig, az üzemek biztonságtechnikai csoportjainál.

Mint azt már korábban írult adtuk, a KISZ MÉV Bizottsága augusztus második felére Fekete-tengeri hajókirándulást szervez Jalta—Batumi—Isztambul—Várna útvonalon. Részvételi díj 1250 forint plusz költőpénz. Korlátozott számban még elfogadnak jelentkezéseket a 13-639-es telefonon, vagy személyesen a KISZ-bizottságon.

„Tücsök és bogár” I.

Ércbányász módra

Biztosan sokan ismerik a Ludas Matyi fenti rovatát, amelyen nagyokat nevetünk ugyan, de végül is elszomorító felületességről tanúskodik. No, de a gazdasági életben is, sajnos, ugyanígy tapasztalható ez a felületesség, véleményem szerint, egyre több területen. Ezért vettem magamnak a bátorságot, hogy irjak ezekről a dolgokról. (Remélve, hogy más eredménye is lesz azon kívül, hogy néhányan esetleg neheztelni fognak rám.)

Elsőként vállalati újságunk február 15-i számáról írok, mert: — Ez volt a közvetlen „inspirálóm”, — szomorú, ha már a saját is felületes, — talán en-

nek a cikknek a hatására is javult a helyzet gazdasági téren (ami végül is mindannyiunknak a legfontosabb).

Az Ércbányász február 15-i számának „Tíz év után bajnok a II. sz. bányauzem” című cikkéből: „A legtöbb gólt a II. sz. bányauzem 'A' szerezte, míg a legkevesebbet a kutatószok, a legtöbbet az EDÜ kapta. A lejátszott 112 mérkőzés alapján átlagosan 2,8 gólt jutott mérkőzésenként, ez jobb, mint az 1982. év átlaga (2,6 gólt).”

„Bányászok 1983. évi végeredménye: 1. II. sz. bányauzem 'A' 14 12 1 1 68—17 25, 2. Kutató-mély-

fúró üzem 14 11 2 1 59—12 24, 3. III. sz. bányauzem 14 9 1 4 55—34 19, 4. Anyagosztály 14 7 1 6 44—36 15, 5. Szolgáltató üzem 14 5 1 8 28—56 11, 6. IV. sz. bányauzem 14 3 3 8 23—43 9, 7. II. sz. bányauzem 'B' 14 2 1 11 26—68 5, 8. EDÜ 14 1 2 11 23—60 4”

Néhány „Tücsök és bogár”:

1. Nyolc csapat és 14 mérkőzés csapatonként valóban 112 mérkőzés lenne, ha egy mérkőzéshez nem két csapat kellene. Így csak 56 mérkőzés volt. A „gyengébbek kedvéért”: Nyolc csapat egy fordulóban 4 mérkőzést játszik. Nyolc csapatnál oda-vissza alapon 14 forduló van (ez stimula a táblázattal). Tizen-négy forduló, fordulónként

4 mérkőzés, ez összesen 56 mérkőzés.

2. „Gratulálok” a kutatószoknak, hogy a legkevesebbet gólt szereztek, s ennek ellenére másodikok lettek. (Talán helyesebb lett volna a legkevesebbet góltól írni.)

3. „A legtöbb gólt az EDÜ kapta” (60-at). A II. sz. bányauzem „B” 68 kapott gólját már szóra sem érdemes.

4. Az 56 mérkőzésen 326 gólt esett a táblázat alapján ez mérkőzésenként átlagosan 5,821 (5,8) gólt és nem 2,8; valóban jobb mint az 1982. évi 2,6-es átlag. (Azt már csak zárójelben jegyzem meg, hogy a tévesen számolt 112 mérkőzéssel is 2,9 gólt volt átlagosan mérkőzésenként, s nem 2,8.)

Ezek után nem csodálom, hogy a cikk szerzője nem írta alá „művét”.

(Folytatjuk!)
Leles István

Tanbánya

A IV. sz. bányüzemben február közepén életre keltették a tanbánya intézményt.

— Csoknya Józseffel, az új dolgozók betanításával megbízott egyik vajúrral arról beszélgettünk, hogy mennyiben jelent ez újdonságot, miben is áll az életre hívott rendszer újszerűsége?

— A IV. sz. bányüzem 7. szintjén a beruházási részleg fennhatósága alatt létrehozott tanbánya feladata az, hogy az idekerülő új dolgozókat a 6 nap bányajárás után — feltéve, hogy vajúvra akarnak kerülni — megismertesse a bányával, a szükséges alapfogásokkal — például a fűrőgép összeszerelésével, fűrészeléssel, vagy éppen a rakodógép kezelésével —, hogy mire csapatra kerülnek, ne legyenek teljesen ismeretlenek azok a munkafolyamatok, amit végezni kell általában.

— Az új dolgozóknak mennyi időt kell eltölteni a tanbányában?

— Az attól függ, hogy ki milyen rátermett, vagy hogy milyen a múltja. Aki például katonaságtól jön vissza, vagy más helyen dolgozott már bányában, annak általában pár nap. A többség viszont, aki még sosem látott bányát, általában 2—3 hetet tölt el itt. Ez idő alatt én és a velem együtt megbízott Rác Imre vajúr megpróbáljuk megismertetni és megszerettetni a hozzánk kerülő többségben fiatal új dolgozóval a bányát. Nagy az emberi felelősségünk, hiszen az itt eltöltött 2—3 hét alatt dől el, hogy valaki alkalmas-e vajúvra, vagy sem. Van, aki ez idő alatt úgy dönt, hogy inkább a szállításhoz megy, mert nehéz neki, nem megy a vajúvra munka. Mi is figyeljük az újfelvételesek hozzáállását és úgy javasoljuk őket a különböző helyekre. Ez a rendszer azért is jó, mert van időnk — hiszen ez a feladatunk — az újoncokkal türelmesen foglalkozni. Ők is látják, érzik a törődést.

— Rác Imre nemrég még a 21-es csapat vezetője volt, ma ő Csoknya József mellett a másik, aki az új dolgozókkal foglalkozik a tanbányában. Vele arról beszélgettünk, hogy vajon hasznos-e ez az új rendszer?

— Ilyen rövid idő alatt véleményt mondani az eredményességről, nem lehet. Legalább egy fél évnél kell telnie ahhoz, hogy mérni is tudjuk a hasznosságát. Ennek ellenére én hasznosnak tartom. Esetenként — mondjuk hetenként — 10—12

A fejlődés útján nincs megállás

A III. sz. bányüzemben alkalmazott, GHH néven ismert önjáró technika — főleg a kezdeti időszakban — bizonyos körökben nem nyert egyértelmű elfogadást.

A gépek telepítése óta eltelt idő milyen eredményeket, milyen termelési tapasztalatokat hozott — erről beszélgettünk Kocsor Ferenc üzemigazgatóval, Pethő Ernő főmérnökkel és Benkovics István körletvezetővel.

— Az önjáró technikával folyó munkát én három fő szakaszra bontanám — mondja Kocsor Ferenc.

— A kísérleti szakaszban a gépekkel való ismerkedést, a rámpa és az előkészítő gurítók kihajtását, illetve a fejtési technológia kikísérletezését hajtottuk végre. Ez az időszak közel háromnegyed évig tartott.

— A második szakaszban megérlelődtek a feltételek ahhoz, hogy a 30—35 fős csapatot két részre osszuk, amely egy bizonyos fokú rivalizálást eredményezett.

— Miben mutatkozott meg az új berendezéssel szembeni ellenállás?

— Szinte minden műszaki újdonságnál tapasztalható, hogy az emberek egy része idegenkedő magatartást tanúsít érdektelenségből, kényelmességből, a megszokotthoz való ragaszkodásból. Mégis úgy gondolom — vélekedik Pethő Ernő —, hogy a többség haladni akar a korrallal, keresi az újat, se az előrevívó emberi tulajdonság, a fejlődés alapvető feltétele.

— Bizonyos türelmetlenség volt tapasztalható az emberek részéről. Már az első időszakban azt vártuk — folytatja Kocsor Ferenc —, hogy megtérüljön a beinvestált összeg, holott a szakirodalom is három év kifutási időt megengedhetőnek tart.

— Mit várt az üzemvezetés az önjáró technikától és a vele dolgozó emberektől?

— A GHH termelési költségei eleve magasabbak a hagyományosnál a többletbiztosítás, a nagyobb szelvénykiterjesztés kötelezettsége és a gépmortizáció, gépüzemeltetés miatt. Cserébe olyan mértékű többlettermelést vártunk, mely pótolja a hiányzó vajúvra létszámot és csökkenti az emberi elhasználódást. Ez azonban nem valósítható meg egyik napról a másikra. A teljesítményeket tekintve is növekvő feladatokat kellett szabnunk tehát. Jelenleg egy tonna közet kitermelésének költsége körülbelül 1,8-szerese a hagyományos jövesztettnek és ezt jelenleg már

A technika emberkímélő szerepe

elfogadhatónak tartjuk, de ezt csökkentenünk kell.

— Nincs ebben ellentmondás? Ha ennyivel drágábban termel ez a berendezés, akkor miért dolgozunk ezzel?

— Amennyiben nem dolgoztunk volna ilyen technikával, amelynek a fémkg/mű teljesítménye körülbelül 40 százalékkal magasabb a hagyományosnál, azonos minőségű értelepben dolgozva, akkor abban az esetben sokkal több produktív műszakszámot kellett volna beállítani, ami nincs. Ebben a helyzetben még mindig könnyebb elviselni bizonyos többletköltséget, mint visszaesni a fémkg-termelésben. Ehhez szorosan hozzátartozik, hogy az üzemvitel állandó költségei akkor is terheltek volna bennünket, ha nem állítjuk be ezeket a gépeket és a létszámihiány miatt csökken a termelésünk.

— Eddig csupán a termelés anyagi oldaláról esett szó. Milyennek ítélték meg a berendezés emberkímélő szerepét?

— Az emberkímélő szerep akkor fog meginkább előtérbe kerülni — mondja Benkovics István — minél jobban sikerül az önjáró rakodógépekhez kapcsolódó gépparknak a kialakítása. Annak idején elkezdtük egy rakodógéppel, s ezzel kellett mindent megoldanunk. Mostanra sikerült két szervizkocsit beszerezni, s a biztosító és egyéb anyagok szállítását ezzel tudjuk megoldani. A későbbiek során próbáljuk ezt továbbfejleszteni, például nagyméretű andóoltókat gyártunk, amivel a munka hatékonyságát és könnyebbé tehetjük.

— Ebben az esztendőben a pártbizottság melletti működő gazdaságpolitikai munkabizottság felmérést végez a GHH-val kapcsolatos gondokról, eredményekről, gazdasági tényezőkről.

— Hasznos lesz ez a vizsgálat, elsősorban a tisztánlátás miatt is, s a már eddig elvégzett elemzéseket is hasznosíthatjuk majd. A hagyományos és önjáró technikával történő termelés gazdaságosságának összehasonlítása abszolút értelemben csak úgy végezhető el, ha azt is bealkumuláljuk, hogy a GHH-val való termelésnél sok feltároló- és előkészítő vágat hajtása, tetemes meddőközvet megmozgatása

válíék feleslegessé — érvel Pethő Ernő — és kevesebb a munkahelyi megkötöttség a szállítás vonatkozásában is.

— Az említetteken túlmenően, miben jelölhető meg az önjáró technika hasznossága?

— Azt hiszem, valamilyen egyetértünk abban, hogy az önjáró gépekkel dolgozóknál megszünt a vibrációveszély és könnyebbé vált a szállítási munka. Amennyiben a már említett ácsolási munkát is segédberendezésekkel tudjuk végezni, meggyőződésem, hogy az emberek szívesebben dolgoznak itt, mint a hagyományos munkahelyeken — mondja Pethő Ernő, majd Kocsor Ferenc az önjáró technika hasznosságáról szólva a következőket jegyzi meg befejezésül:

— Ez a technika több új, gazdaságos módszer elindítását is elősegítette, mint például a vibrógarat, az ikerfeltöréssel művelés, az ezen a területen levő 10. és 12. szint közötti ércvagyongazdaságosabb módszerrel történő lefejtését és felvetette a személyszállító lift megépítésének a gondolatát is.

Az 1983. évi tervét teljesítette a III. sz. bányüzem, amiért dicséret illeti az üzem egész kollektíváját.

Herendi István

Nemzedéki találkozó és kitüntetési ünnepség

A forradalmi ifjúsági napok rendezvénysorozatának keretében március 30-án a Központ tanácstermében nemzedéki találkozót és kitüntetési ünnepséget tartottak.

A munkában és az ifjúsági mozgalomban élő fiatalok mellett ott voltak a vállalat régi kizsesei, a Kommunista Ifjúsági Szövetség alapítói is.

Az elnökségben foglalt helyet Pálffy Tibor, a KISZ Baranya megyei Bizottságának titkára, Tóka Jenő, vállalatunk vezérigazgatója, Kovács István, az MSZMP MÉV Bizottságának titkára, Mészáros István, a vszb titkára, Srenk Attila, a KISZ MÉV Bizottságának titkára és Erdei Károly, a vállalati KISZ-bizottság tagja.

Az ünnepi beszédet követően a gazdasági munkában, az ifjúsági mozgalomban kimagasló helytállást tanúsított fiatalok kitüntetésére, jutalmazására került sor.

A közelmúltban zajlottak le üzemünkben a FIN ünnepségek. Felvételünk a Szolgáltató üzem Petőfi Sándor KISZ-szervezete FIN ünnepségén készült, melyen Lóránt László, az üzem KISZ-bizottságának titkára veszi át a KISZ KB Vörös Vándorzászlóját Kovács Dezsőtől, a KISZ Baranya megyei Bizottsága első titkárától.

(Képes összeállításunk a 2. oldalon)
 Egyed Imre felvétele

(Folytatás a 3. oldalon)

FIN-ünnepségek

A felvételen Vastag Zoltán, a KISZ Baranya megyei Bizottság munkatársa átadja a Kiváló KISZ-szervezet zászló kitüntetését Pál Istvánnak, a KISZ III. sz. bányászati Bizottsága titkárnak.

A III. sz. bányüzemben

Március 23-án délután rendezte meg a III. sz. bányászati KISZ-bizottsága a forradalmi ifjúsági napok üzemi ünnepségét, melyen a KISZ-fiatalokon kívül megjelentek az üzemi politikai, társadalmi és gazdasági vezetők, valamint a Petőfi-laktanya 15 KISZ-ese is. Ők a délelőtti folyamán bányajáráson vettek részt és ismerkedtek a bányászok életével.

Pál István, a KISZ-bizottság titkára köszöntötte a megjelenteket, majd Magda Edit, az irodai KISZ-alszervezet titkára mondott ünnepi megemlékezést a három tavaszi évfordulóról.

Ezt követően a fiatalok gazdasági, társadalmi és mozgalmi tevékenységét méltatta Vastag Zoltán, a KISZ Baranya megyei Bizottság munkatársa és átadta a KISZ KB által adományozott Kiváló KISZ-szervezet zászló kitüntetését — immár harmadik alkalommal — a III. sz. bányászati fiataljainak.

Pál István köszöntötte meg a kitüntetését, majd egyéni kitüntetések átadására került sor. Ragoncsa László, az üzemi KISZ-bizottság FMKT-felelőse a KISZ KB Dicsőre oklevelét kapta. Storcz László, a vállalati KISZ-bizottság munkatársa a vállalati pártbizottság dicsőre oklevelét Turós Jánosnak, a vállalati KISZ-bizottság dicsőre oklevelét Kiss Mihálynak adta át.

Kocsor Ferenc üzemigazgató Kiváló Ifjú Szakember kitüntetésben részesítette: Rác Györgyöt, Bistei Attilát és Hágenthurn Józsefet, a Szakma Ifjú Mestere címet kapta Gyencs József.

Az üzemi KISZ-bizottság az ifjúságpolitika megvalósításáért és a KISZ-ben végzett több éves munkájukért Lókai Plakettel jutalmazta Katona Zoltánt, Leskovár Gábor, Balázsovics Sándort, Nagyné Takács Angyalkát és Szluka Mátyást.

Tíz fő kapta meg az üzemi KISZ-bizottság dicsőre oklevelét és öten részesültek pénzzutalomban. A bensőséges ünnepség a DIVSZ-induló hangjaival ért véget.

Herendi István, a KISZ Baranya megyei Bizottsága titkára az üzem KISZ-es kollektívájának átadta a KISZ-KB kiváló KISZ-szervezet zászlóját. A zászló immár hatadször került a IV. sz. bányászati KISZ-szervezetéhez.

Wesztli László, a KISZ Baranya megyei Bizottsága titkára az üzem KISZ-es kollektívájának átadta a KISZ-KB kiváló KISZ-szervezet zászlóját. A zászló immár hatadször került a IV. sz. bányászati KISZ-szervezetéhez.

Wesztli László, a KISZ Baranya megyei Bizottsága titkára az üzem KISZ-es kollektívájának átadta a KISZ-KB kiváló KISZ-szervezet zászlóját. A zászló immár hatadször került a IV. sz. bányászati KISZ-szervezetéhez.

Wesztli László, a KISZ Baranya megyei Bizottsága titkára az üzem KISZ-es kollektívájának átadta a KISZ-KB kiváló KISZ-szervezet zászlóját. A zászló immár hatadször került a IV. sz. bányászati KISZ-szervezetéhez.

kai vitára, amely „Kossuth Lajos azt üzenté...” címszó alatt kapcsolódott az 1848-49-es forradalom és szabadságharc eseményeihez. Frank Gábor gimnáziumi tanár közvetítésével merülhetek bele a témába a résztvevők, tüzetes vizsgálatnak alávetve sikereit és bukásának okait.

Nagy sikere volt a dolgozók körében a három történelmi sorsforduló eredményeihez és a napi politikához kapcsolódó poltotónak és sportvetélkedőnek.

Úgy tűnik, egyre nagyobb szerepet játszik évről évre a FIN, eseményei egyre bővülnek, felismerték a jelentőségét, hogy ez is egy alkalom lehet a fiatalok tudatformálására. Jól sikerült találkozók bebonyolítják az összetartozás kellemes érzését és fontosságát, megmutathatják, a mai társadalomban is szükséges a küzdelem, ha nem is karddal, de jól végzett munkával, mindenki saját tehetsége szerint vállaljon részt a feladatokból.

Bertáné

Vojtek Aurél KISZ-titkár a Dicsőre oklevellel. Egyed Imre felvétele

Munka Érdemrend ezüst fokozat Kocsor Ferenc üzemigazgató

1959-től — egyetemi tanulmányai befejezése óta — vállalatunk dolgozója. Végigjárta a termelésirányítás szinte minden lépcsőfokát. Felkészültsége és rátermettsége révén a kezdeti időszakban gyorsan lépett előre, magasabb beosztásokba.

Az elmúlt negyedszázadból több, mint huszonhárom évet töltött el a III. sz. bányászati üzemben, először mint főmérnök, majd 1964-től mint üzemvezető. A legrégebb üzemigazgató vállalatunknál. Huszonnyolc éves volt, amikor kinevezték!

Annak ellenére, hogy a hatvanas években gyors, nagymértékű mozgások voltak műszaki vonalon, ő mégis hosszú időt töltött azonos vezetői poszton. Hogy mi ennek az oka? Valószínűleg elsősorban az, hogy nagy energiával, munkabírással dolgozik, s vezetésével az üzem folyamatosan teljesíti megszállott feladatait, de döntő tényező kezdeményező-készsége is. Üzemigazgatóként a szervezés, a technológia, a műszaki fejlesztés területén alkalmazott új, hatékonyabb módszerek bevezetésével biztosítja az üzemi eredmények elérését.

Mindig is nagy gondot fordított az üzemi kollek-

tív meggyerésére, mozgósítására. Azt vallja, hogy a gazdasági vezető egyedül nem sok eredményt tud felmutatni, ha nem osztja meg a gondokat, feladatokat munkatársaival, ha beosztottainak nem ad kellő önállóságot. A vezetői önállóság ugyanis az emberek döntő többségénél nagyobb felelősségtudatot eredményez, ami a közös munkásoké alapja.

Kocsor Ferenc 1962 óta párttag. Elvégezte a Marxizmus-leninizmus Esti Egyetem szakosító tagozatát. 1964 óta tagja az üzemi pártbizottságának, két cikluson keresztül az üzemi vb-nek is tagja volt. 1976-tól az MHSZ Ércbányász Modellező Klub elnöke. Közreműködésével a mo-

dellező klub országos és nemzetközi szinten is kiemelkedő eredményeket ért el. Mint üzemigazgató, hatékony segítséget nyújt az üzemi, vállalati párt- és társadalmi szervek munkájához.

Vezetői tevékenysége egyik legnagyobb eredmények tartja, hogy munkatársaival sok jó fiatal szakembert sikerült kinevelni, akik akár a vállalaton kívül is vállalatoknál, vagy vállalatoknál is mindenkor megállták a helyüket.

Több mint két évtizedes eredményes gazdasági, társadalmi és közéleti tevékenysége elismeréseként kapta meg április 3-án a Munka Érdemrend ezüst fokozata kitüntetését.

Szabó Győző fevétele

Még hatékonyabb kapcsolat!

A II. sz. bányászati párt-vegrehajtóbizottsága ülést tartott, amelyen értékelték az üzemi MHSZ klub tevékenységét és meghatározták a soron következő feladatokat.

Harczi Lajos klubtitkár a fenti témában az alábbiakat mondta:

— Az üzemi MHSZ klub tevékenységét két fő területen fejti ki: a honvédelmi nevelő és továbbképző munka, a honvédelmi tömegsport szervezése és rendezése. Ez részben az üzemen belül, részben azon kívül valósul meg. Az üzemen kívül egyik legfontosabb tevékenységünk a különböző intézmények, iskolák patronálása. Ezek közül is külön kiemelkedő az Anikó utcai úttörő munkásörszakasszal kialakított gyümölcsöző munka.

— Klubunkban két szakosztály működik: a tartalékos lövész szakosztály, amelyek tevékenysége megfelelő. A városi MHSZ értékelése alapján az elmúlt évben a 40 klub között a 7. helyre sikerült felugranni az előző évi 12. helyről. A rendezett versenyeken mindig részt vettünk; ilyenek voltak: a pécsváradai tartalékos honvédelmi verseny, amelyen a 3. helyet szereztük meg; az összetett honvédelmi verseny; a Honvéd Kupa lövészverseny; a Balassi Kupa; a Göröcsnyben megrendezett megyei tartalékos honvédelmi verseny; a „Nekem szülőházam” játék vállalati töntője.

— A vállalati versenyeken való részvételünk is jó. A férfi kispuska csapatunk a 3. helyen, a női kispuska és férfi pisztoly csapatunk pedig a középmezőnyben végzett. A fenti versenyeken különösen jól szerepeltek: Dömötöri Ferenc, Járó Béla — Bozóki Ferencné, Péhl Jakabné, Zsigovics Jánosné — Bánvölgyi Ferenc, Kukai András, Nagy Sándor.

— Klubunk versenyzői közül többen kaptak elismerést az MHSZ vezetősége részéről. Péhl Jakabné az MHSZ Kiváló Munkáért Érem ezüst fokozatát, 2—2 fő pedig a megyei, illetve városi titkárság dicsőre oklevelét kapta.

— Üzemünk gazdasági és politikai vezetése a szük-

séges anyagi támogatást megadja klubunknak. Ebből egyrészt eszközöket és löszert vásárolunk, másrészt a versenyek folyamán felmerülő egyéb kiadásokat fedezzük. Taglétszámunk 122 fő, plusz a pártoló tagok, brigádok. A tagdíjbefizetések rendszeresen megtörténnek.

— Az előttünk álló feladatok közül legfontosabbak: a klubtanács tagjainak felújítása, egy tulajdonképpeni örsékváltás végrehajtása. Jobban kell támaszkodnunk a munkamegosztás keretén belül a társadalmi aktívákra. Az üzemi versenyek még hatékonyabb szervezése, a fiatal versenyzők bevonása, az V. sz. bányászati lőter megépítése. Célunk a jövőben, munkánk tovább javítása érdekében, hatékonyabb kapcsolat kialakítása a vállalati és városi MHSZ szervezettel.

Nagy Sándor

Ércbányász

A Mecseki
Ércbányászati Vállalat
dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő:
Kisdaróczy János
Szerkesztő:
Ragoncsa János
Szerkesztőség:
7633 Pécs,
Hajnóczy u. 35.
Telefon: 15-851

Vállalati tel.: 7-147, 7-108
Kiadója:
a Baranya megyei
Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó:
Braun Károly
Kiadóhivatal:
7601 Pécs, Hunyadi út 11.
Telefon: 15-000

MÉV Nyomda
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Felelős vezető:
Sperczel János

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre
43,20 Ft
Előfizethető
a szakszervezeti bizalmiaknál
Ny-623-4

...a IV. sz. bányüzemben

Március 23-án került sor a IV. sz. bányászati üzemben a FIN ünnepségre, ahol a három tavaszról szóló megemlékezés és műsor mellett az üzemben dolgozó fiatal KISZ-esek legjobbjai kitüntetések és jutalmazásokat vehettek át.

KISZ Érdemrem kitüntetését Kozma István, Kiváló ifjúsági vezető kitüntetését kapott Hrisztov B. Iván, KISZ dicsőre oklevelét kitüntetését kapott 3 fő. Aranykoszorús KISZ-jelvényt kapott Laczkó László. A vállalati pártbizottság emléklapját kapta 3 fő. Kiváló dolgozó kitüntetésben részesült az üzem 6 dolgozója. Üzemi pártbizottsági emléklapot 2, üzemigazgatói dicsőre oklevelét 3 fő. Többen pénzzutalomban részesültek.

Az ünnepségen Pálfi Tibor, a KISZ Baranya megyei Bizottsága titkára az üzem KISZ-es kollektívájának átadta a KISZ-KB kiváló KISZ-szervezet zászlóját. A zászló immár hatadször került a IV. sz. bányászati KISZ-szervezetéhez.

Wesztli László, a KISZ Baranya megyei Bizottsága titkára az üzem KISZ-es kollektívájának átadta a KISZ-KB kiváló KISZ-szervezet zászlóját. A zászló immár hatadször került a IV. sz. bányászati KISZ-szervezetéhez.

Wesztli László, a KISZ Baranya megyei Bizottsága titkára az üzem KISZ-es kollektívájának átadta a KISZ-KB kiváló KISZ-szervezet zászlóját. A zászló immár hatadször került a IV. sz. bányászati KISZ-szervezetéhez.

Wesztli László, a KISZ Baranya megyei Bizottsága titkára az üzem KISZ-es kollektívájának átadta a KISZ-KB kiváló KISZ-szervezet zászlóját. A zászló immár hatadször került a IV. sz. bányászati KISZ-szervezetéhez.

Az Eötvös-brigád vállalása

A képen a GHH Eötvös szocialista brigád tagjai jobbról, balra: Morvay József, Zsenkovic András, Karancsi István, Szabó Győző felvétele

Akik milliós gépeket „gyógyítanak”

A fúrókalapács harsány dübörgéssel lendül előre a Monorondó hosszú lafettáján. Előre, vissza, aztán megint előre. A 10. szinti GHH-műhely „előcsarnokában” az utolsó ellenőrzéseket végzik az önjáró fúrókocsin, mielőtt útnak indítanák a fejtésekben.

Morvay József lakatos csoportvezető, aki épp a nyomásértékeket ellenőrzi fejcsóválva nézegeti a hatalmas gép műszereit. Néhány perccel később, mire a hibát elhárítja, már felszabadultan újságolja:

— Szerencsére nem volt komolyabb probléma. Bár csak mindig ilyen könnyen megtalálnánk a hibaforrást. Szerencse is kell hozzá, hisz ez nem személyautó, hogy műszeres vizsgálattal rögtön kiderül, hol a hiba. Az egyetlen diagnosztikai műszerünk, a fülünk.

Aztán megpakol egy táskát jó pár kiló szerszámmal és már viszi is a fúrókocsit a csapatnak.

Kicsit odább egy ivhegesítő fénye vibrál a falakon. Itt éppen az egyik

GHH alvázcseréjén munkálkodnak. A kis szervizkocsi, a Multicar most gördül le az egyik rámpáról és indul a villanszerelőkkel valamelyik fejtésbe. Jönnek-mennek az emberek, akár egy külszíni üzemben — lámpa nélkül. Nappali világosság mindenütt, a szellőztetés is olyan, hogy nehéz felfogni, ez egy bányabeli műhely. Műhely? Valóságos kis üzem.

Guth László esztergályos a forgácsoló műhelyben éppen perselyeket gyárt. Van dolga elég, hisz a gépek nem állhatnak, ha tönkre megy egy alkatrész, és éppen nincs mivel kicserélni.

— Sok mindent nekünk kell gyártani — magyarázza Nagy Dezső, az Eötvös Loránd ifjúsági szocialista brigád vezetője. — Ezzel nemcsak importanyagot takarítunk meg, hanem a hiányt is csak így tudjuk pótolni.

— A III. sz. bányauzemben alkalmazott önjáró technika, amikor ilyen komoly alkatrész ellátási gondok vannak, nyilván nagy terhelket ró a brigádra.

— Amikor a kollektíva

újraszerveződött — éppen az önjáró technika megjelenésével —, tudtuk mi vár majd ránk. Nekünk azt kell biztosítanunk, hogy a GHH-k, a fúrókocsik és a kiszolgáló gépek úgy álljanak napról napra, műszakról műszakra terelésbe, hogy eleget tessenek az elvárásnak.

— A gépállásból eredő kevés kiesett műszak a cél?

— Igen. Elsősorban ez és ezt sikerült is megvalósítanunk, hisz kellő tapasztalatokkal rendelkezünk már. Nem akármilyen gárda dolgozik itt. Jó felkészült, képzett szakemberek javítják, ellenőrzik ezeket a gépeket. A brigád tagjainak többsége technikumot, vagy szakközépiskolát végzett. Sokan kettős szakmával rendelkeznek.

— Nagy létszámú brigád ez. Sok köztük a fiatal. Mi az, ami így összetartja a közösséget?

— Talán a közös cél, bár mondhatnám azt is, hogy a horgászhat. De a tréfát félretéve: a munka. Nógrádi Gábor

Augusztus 20 szocialista brigád

Az elmúlt év decemberében a Dunántúli Naplóban egy cikk keretében számoltak be arról, hogy felavatták a Sörház utca 15. sz. alatti szociális otthon. Az 1981-ben a Vöröskereszt által indított akcióra, melynek célja a szociális otthoni helyek bővítése volt, több üzem, brigád jelentkezett. A nagyrészt társadalmi munkával létrehozott szociális otthon patronálói, társadalmi munkásai között ott találtuk a IV. sz. bányauzem Augusztus 20. akna-szállító szocialista brigádját is. Milyen is ez a brigád a hétköznapjaiban, hogyan állják meg a helyüket a munkavégzés során, egyáltalán, hogyan élnek, dolgoznak?

Az Augusztus 20. szocialista brigád az egyik legöregebbi brigádok egyike, még a IV. sz. bányauzem jogelődjében, az I. sz. bányauzemben alakult. A brigádot alkotó 11 fő több

mint fele, a brigád magja 15—20 éve dolgozik együtt, közöttük Gerner József brigádvezető is. Feladatuk, saját szakjukban az akna maradéktalan kiszolgálása, amiről elmondható, hogy igen magas színvonalon látnak el. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a három szak között kiírt munkaversenyt hosszú évek óta ők nyerik. S azaz, hogy munkaköri kötelességük, de váltatták és teljesítik, hogy miattuk nem áll az akna, nincs a szakjukban üzemzavar. Persze, mondhatnánk, hogy ez együtt jár a nagy rutinnal, csak hogy a rutin némelyeknél fásultsághoz vezet, ők pedig mindig tudnak újítani, folyamatosan magas szinten teljesíteni. A munkavégzés mellett marad, s van idejük társadalmi munkára, közös szórakozásra, vagy éppen egyéb társadalmi tevékenységre. Az elmúlt évben a vállalt 16 társadal-

mi munkaóra helyett 28-at teljesítettek, zömét a fent említett szociális otthonban.

Minden évben rendeznek közös kirándulást, családi estet, ahová a nyugdíjas, volt munkatársakat is meghívják, egyszóval jól érzik magukat együtt. Néhányukkal elbeszélgetve az volt a benyomásom, hogy hasonlóan egy öreg családra, minden örömeivel és gondjával együtt. Hogy a hasonlatoknál maradjak, ebből a családból nem hiányoznak a fiatalok sem, akik náluk van, saját nevelés, ők biztosítják majd a folyamatosságot, segédsatlós, csatlós tanfolyamra járnak és próbálják megtanulni az idősebbektől ennek a munkának a fortélyait. Munkájukat az üzem is elismeri, hiszen 1983-ban, folyamatosan hetedszer, lettek aranykoszorús szocialista brigád.

W. L.

Az Augusztus 20. szocialista brigád tagjai balról, jobbra: Kovács Károly, Lukács Imre, Bánfai István, Jóványi Csaba, Hábercz László, Szegedi Dezső, Bihari László felvétele

Rác Imre az új dolgozókkal a tömlő összecsatlakoztatását gyakoroltatja. Csöndör László felvétele

(Folytatás az 1. oldalról) fiatalember fordul meg nálunk. Némelyiküknek ez

az első munkahelye, másoknak a sokadik. A velük való gond ugyanaz, megtanítani a munkában való

felelősségérzetre. A 21-es csapaton számos fiatal volt már dolgom és ott is azt tapasztaltam, hogy, ha

Tanbánya

az ember komolyan foglalkozik velük, akkor maradnak. Ott sem voltam, itt sem vagyok engedékeny, amit meg kell tenni, azt megcsináltatom. Ha kell ötször is elmondom ugyanazt.

— Mi a sorsa a tanbányából kikerülő fiataloknak?

— Az volna a szerencsés, ha a körletek is komolyan felkarolnák a dolgot. A brigádvezetők jelentkezének, hogy kell nekik ember, mi tudnánk nekik ajánlani, hogy úgy mondjam, fazon szerint, hiszen vájár és vájár se egyforma. Azt is el tudnánk mondani, hogy milyen a hozzáállása az újoncnak. Ez egyáltalán nem mellékes dolog, hiszen, akivel nem foglalkoznak, az elkallódik, leszámol. Néha, sajnos, kérdésünkre, hogy kell-e ember, az a válasz, hogy nem. Az új ember kell, csak komolyan kell venni.

— Az üzemnek mindenképpen érdeke, hogy az új dolgozókat itt-tartás és a fluktuációt visszaszorítsa — mondta Tóke Gyula, az üzem termelési felelőse.

— Már korábban is próbálkoztunk különböző érdekeltségi rendszerek megteremtésével. Tavaly a három bányauzem megegyezett, hogy azonos módon próbáljuk meg, egyfelől úgy, hogy 3 hónap után kapott 1000 forintot, 6 hónap után további 2000 forintot, másfelől a betanító brigád 3 forint/műszak pénzt kapott minden egyes új dolgozó után. A tavalyi évben mintegy 360 ezer forintot fizettünk ki így. Most, a tanbánya kialakításával megpróbáltunk továbblépni. Ez idő alatt a tanbánya vezetői javaslata alapján, garantált fixbért kapnak, ami 6—8 ezer forintnak felel meg. Ezen kívül, a csapatok érdekeltségét növelendő 3 hónapig az új dolgozó után a csa-

pat 150 forint/műszakpénzt kap, ha a dolgozó teljesíti a munkaidő-mérlegnek megfelelő műszakszámot, tehát legalább 19 műszakot. Legalább 15 műszak esetén is 100 forint/műszakpénzt fizetünk és akkor is 75 forint/műszakpénzt, ha egy-egy műszakról van szó. Így nem az egyént premizáljuk, hanem a csapatot tesszük érdekelté az új dolgozó betanításában, megtartásában. Ez a pénz nagyságrendileg nagyobb a tavalyinál, viszont terveink szerint ez mintegy egymillió forint lesz.

— Reméljük, hogy számításaink beválnak. A tanbánya garantálja, hogy nem teljesen tudatlan emberek kerülnek végére, s az anyagi érdekeltség ösztönzi a csapatokat az új dolgozók megtartására. Bár erről inkább beszéljünk egy év múlva.

Weszl László

Hozzászólás

AZ ELEGET KÖLTÜNK-E KULTÚRARA?
CIMŰ CIKKHEZ

A címben feltett kérdés megválaszolása nem is olyan egyszerű. Me... nézzük csak! Maj szóhasználatát élve: mihez képest költünk eleget? Mennyi az elég? Lehet-e erre egyáltalán sokat költeni? Minek a rovására költünk többet? Ne épüljön annyi lakóház? Mit szólnak erre a lakással még nem rendelkezők? Ne induljanak új termelő beruházások? Mivel termeljük meg a jövőnket? Ezernyi kérdés tódul fel, melyek a mostani gazdasági helyzetben még sokasodnak és élesednek.

Ha a felszabadulás előtti állapotokról olvasok, azt mondok, sokat tettünk. Ha arról hallok, hogy vállalatunk dolgozóinak körülből egyhatoda nem végezte el az általános iskola mind a nyolc osztályát, akkor bizony keveset.

Ha a téviben a Szépművészeti Múzeum lassú, de szinte teljes tönkremenéséről látok műsort, felsóhajtok, igen, ide kell a pénz. De, ha arra gondolok, hogy a VI. ötéves tervben majd hatezer általános iskolai osztályterem épül, akkor belátom, ez fontosabb. Ha a Pécsi Nemzeti Színház teljesen leromlott nézőterén ülök, arra gondolok, miért nem ezt hozzák rendbe. De én is örülök, ha látom a nemzet büszkeségét, a „sugárúti palotát”, a megújult Operaházat.

Örömmel olvasom, hogy a „Ságvári” hány klubot, öntevékeny együttést üzemeltet, foglalkoztat, hány rendezvényt vállal, s azokon majd hétszáz ezer ember vesz részt évente, s hogy a munkás- és gyermekművelődést szolgáló rendezvények zöme gyakorlatilag ingyenes. Sokat költünk kultúrára — mondom —, hiszen a vállalati kollektív szerződés végrehajtásáról a közelmúltban megjelent beszámoló két és félmillió forintot, a vállalati szociálpolitikai terv végrehajtásáról szóló beszámoló több mint 6 millió forintot részletez, melyet kultúrára, oktatásra, sportra költöttünk.

Keveset költünk kultúrára — mondom —, amikor üzemi étkezdét látok az étkezési idő letelte után, amikor tudom, hogy valakit majd szétvet a nemzeti érzés, de ha néhány forintot kérnek tőle, a történelmünk során mindig a nemzetet jelképező új Nemzeti Színház építésére, rögtön nem olyan

nagy hazafi. Ha azt látom, hogy az üzemi W. C.-ben a ceszka bele kellett egegni az üzem nevet, mondván, talán így nem kél lába, az ottani egyéb állapotokról nem is beszélve, vagy, na komoly, te nem ember azt valija, o azért nem jár színházba, mert a jegy ára meglizet-netetlen.

Sokat költünk kultúrára — mondom —, hiszen új és nagy létszámú értelmiség született, de a felhalmozott tudás jobb hasznosítása még nem mindenütt megoldott. Öröm, hogy vállalatunknál a könyvtár-terjesztők, könyvtárosok igen nagy, az átlagot jóval meghaladó forgalmat bonyolítanak. De ha azt néznék, hányan, kik veszik ezt igénybe, rögtön szomorúbb lenne a kép, arról nem is beszélve, hogy a megvásárolt, olvasott könyvek sajnos elég nagy hányada nem tartozik kimondottan az igazi irodalmi értékek közé.

A kérdés megválaszolása tehát korántsem egyszerű. Talán lehetetlen is. Azt gondolom, hogy a szocialista tartalmú kulturális és politikai, gazdasági, társadalmi fejlődés lehetőségeinek és igényeinek arányában, a történelem diktálta sorrendiségben, folyamatosan valósult és valósul meg. S itt külön kiemelnem az alapvetően szocialista tartalmat. A vitaindító cikkben szerepel, hogy „a hasonló fejlettségű országok körülből ugyanennyit költenek kulturális életre”. Ez igaz lehet. Azonban nem mindegy, hogy ezt a pénzt mire, milyen belső tartalmú kultúrára költjük. Sorrendet kell állítanunk, figyelembe véve lehetőségeinket és szükségleteinket, de mindig szem előtt tartva, hogy alapvető célunk a személyiség kiteljesedése.

Kablár János

Közművelődés az üzemi lapok tükrében

A múlt hónap végén a városi pártbizottság szekciófoglalkozást szervezett az üzemi lapok újságírói számára.

A közvetlen hangú beszélgetés Györki Judit beszámolója után kezdődött. A résztvevők megvitatták a közművelődés problémáit a szórakozástól a tanulásig. Megbeszélték, hogy mi, társadalmi újságírók, miben állhatunk a kultúra szolgálatába. Bizony igen sok teendőnk van e téren. Az eddigi tapasztala-

tok alapján főként a propagandamunkából vettünk ki részünket, de leginkább csak a felsorolás szintjén. Keveset elemeztünk egy-egy előadást, tartalmilag nem ismertettünk elég könyvet, többet írhattunk volna a tanfolyamok tapasztalatairól. Ténnyel van tehát bőven, de ugyanakkor jól esett hallani, hogy ezen a megbeszélésen sokan dicsérték az Ércbányász újságot.

Helschtáb Klára

Helyreigazítás

Lapunk előző számában közzöltük azon szocialista brigádok nevét, melyek elnyerték a Vállalat kiváló brigádjá cí-

met. Sajnálatos módon, az Ércbányász üzem Május 1. szocialista brigádját is ide soroltuk, bár ők e megtisztelő címet nem nyerték el. Olvasóinktól és a brigád tagjaitól a téves információért ezúton kérjük elnézésüket.

A mai nőideál

A szakszervezeti bizalmi klubjának második foglalkozásán „Nők a közéletben” címmel tartott előadást Szóke Attiláné, az MSZMP Baranya megyei Bizottságának munkatársa. A foglalkozás házigazdája dr. Roisz Andrásné, meghívott vendége pedig Mészáros István, a MÉV szakszervezeti bizottságának titkára és Bimbó József szociális igazgató voltak.

1970-ben készült a nőpolitikai párthatározat. Ennek végrehajtása napjainkig a várt ütemtől lemaradt. Manapság nehezen nyúlunk ezekhez az izgalmas és sokszor ellentmondásos kérdésekhez, pedig

bőven lenne tennivaló. Az eddigi munkákat értékelve, mint a gazdasági anynyi területén, itt is a mennyiségi mutatók nőtek a minőségi változások helyett. Példaként említenék az 1967-ben bevezetett gyest, melyet a nehéz gazdasági időszakban az értékvesztés miatt egyre kevesebben vesznek igénybe.

A nőbizottságok javarészt szociálpolitikai munkát végeznek, holott ezen már túl kellett volna lépniük. Ugyan ilyen intenzitással kellene hozzákötöznünk az elemző munkához is. A nőpolitika hibát

követett el, amikor férfiak nélkül, izoláltan és nem közös erővel próbálják megvalósítani a nőpolitikai kérdéseket, hisz már nemcsak a nők ügyéről van szó.

1947 óta megváltozott a női eszménykép. Abban az időben a jól dolgozó nő volt az ideál. Ezt 1967-ben a dolgozó nő és a jó anya példakép követte. Tíz év múlva már megpróbálják a kettőt rangsorolni. Napjainkra e vita eredményeként a következő társadalmi nőideál alakult ki: jó feleség, jó anya, jó gyermek- és szülőgondozó.

Helschtáb Klára

Nyelvi játékok 1983-84.

betűket nem kell megfordítani) 1. Disznó pásztorra részére. 2. Folyékony anyagával. 3. Ipari növényednek. 4. Jó tulajdonságára. 5. Menyegzőjén. 6. Posztószőru anyagomon. 7. Sötét színbe hajló. 8. Svéd fémpénzt készítő. 9. Tyúktolvajbetegség. 10. Zseb-kendőt lengett.

B) Intarzia állatkert.

Ha beírják az alábbi szavak kipontozott részére a hiányzó állatneveket, máris összegyűlt

Az állatkert! 1. Kl... szony. 2. El... it. 3. Le... r. 4. Be... ndez. 5. Go... og. 6. Ko... járó. 7. Hu... pat. 8. To... ó. 9. N... és. 10. M... t. 11. S... t. 12. Na... n.

C) Banánmondatok.

Az alábbi meghatározások egy-egy „meghámozható” szóval fejezhető meg, melyek „héját” le kell húzni (azaz elejükről és végükről 1-1 betűt kell elhagyni), majd a maradék betűket két értelmes szóra bontva össze kell kapcsolni az induláskor felhasznált „banánszóval”. Példa: A végtag befedett — A kar tart. 1. Az ülőalkalmatosság szorosán simult. 2. Ez a széles ital kellemetlen ízű. 3. A finom szemese bő termésű. 4. Ez a növényrész sírkertbe való. 5. A lábbelikészítő többször körbeteker. 6. Ez az évszak csikokra vagdalt. 7. Ezen a helyen van a lézengő hadfi. 8. Ez a mesés történet száradni akaszt.

D) Szótárgrejtvény.

Az alábbi, betűrendben felborított szótárgokból a megadott 10 meghatározás alapján összesen 20 szó állítható össze, vagyis mindegyik meghatározáshoz 2-2 szó, illetve név tartozik. Helyes — és megfelelő sorrendben összerakított — megfejtés esetén a két szóoszlop kezdőbetűiből egy idén megjelent, nagysikerű könyv címe olvasható ki. 1. Haragos zsinonimái. 2. Hőfejtő, más zavarokkal. 3. Elhunyt jeles nyelvészeink. 4. Sárgarigó — népies és tudományos néven. 5. Ugyanannak a — római nemzetiségűvé eredetű férfinevnek teljes és becézett alakja. 6. Toldalékfajta — a nyelvben. 7. A legfontosabb mondathérszek. 8. Ady Endre életének egy-egy jelentős — egy mást követő — állomása. 9. A Nyugat két kiváló költője. 10. Határozatlan számnevek. A felhasználható szótárgok: A — A — AL — AN — BOCZ — BOS — BU — CEN — DEB — DENZ — DY — E — GES — GOM — KE — KEP — KO — KOS — LANY — LIN — LIT — LUS — MÁ — MANY — MER — NAGY — NI — O — O — RAD — RAG — RE — RI — SOK — SZES — TAL — TO — TÓTH — VA — VES — ZA — ZÓ.

Pontozás: minden helyes megfejtésért 2-2 pont jár, vagyis ebben a fordulóban 80, azaz kétszer annyi pont szereshető, mint az eddigiekben. Határidő: április 25. szerda. Sikeres versenyzést kívánva búcsúzik a szerkesztő: Tili Tamás

Könyvajánlás

Kossa István: Dunától a Donig.

Kossa István memoárköte-tete a legérdekesebbek közé tartozik azok közül, melyek közvetlenül a felszabadulás után jelentek meg. Horthyék, a számukra vesélyesnek ítélt szakszervezeti vezetőket, tagokat büntető századba, munkaszolgálatra hívták be. Így került a szerző a munkaszolgálatosok közé, s lett a „mozgó vesztőhely” tül-élő tanúja. Könyvében leírja a Horthy-rezsim második világháborús szereplésének egyik legvisszataszítóbb fejezetét, a magyar fasizmus embertelenségét.

Kossa István ír, beszámolója éppen tárgyilagossága miatt annyira megrázó. Azon kevesek egyike volt, aki a Dunától csak a Donig menetelt, mert ott néhány társával együtt sikerült átszöknie a szovjet csapatokhoz, nem kellett tehát átélnie a voronyezsi katasztrófát, a visszavonulás borzalmaival.

Kossa István a gyilkos keretlegények és parancsnokok népbírói perének koronatanúja volt 1946-ban. Emlékiratai olyan tényeket tárnak a fiatal nemzedék elé, melyek soha nem mehetnek feledésbe.

A Ságvári Endre Művelődési Ház áprilisi programjából

15-én 16 és 18 órákor: Mozi - Hálr.
16-án 19 órákor: Színház - Zúrzavar.
17-én 19 órákor: A TIE-PERTÓ együttes koncertje.
19-én 19 órákor: Színház - Zúrzavar.
21-én 16 és 18 órákor: Mozi - A két rodeós.
22-én 16 és 18 órákor: Mozi - Klute.

Felszabadulási emlékpályázat

A MÉV Ságvári Endre Művelődési Háza Felszabadulási emlékpályázatot hirdet az 1944-1948. évek időszakára vonatkozó személyes emlékek (írásban, vagy magnószalagon), dokumentumok (újságok, plakátok, röplapok, hivatalos és magánlevelek, fényképek), tárgyi emlékek (katonai felszerelések, eszközök, a meginduló élet tárgyelemei stb.) gyűjtésére.

A felszabadulást és az azt követő forradalmi éveket felnőttként átélt nemzedék — sajnos — lassan elhagy bennünket. Emlékeik, a sorsfordító évekből származó személyes élményeik feltárása és megőrzése a Felszabadulási emlékpályázat célja és küldetése.

A pályázaton a Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozó, nyugdíjasai és családtagjai vehetnek részt. A benevezett emlékezők, emlékeket 1984. október 5-ig kell eljuttatni a művelődési házba, a pályázó, a forrás, a fellelős helye és ideje pontos megjelölésével (gyűjti: Kocsi László). A pályázat díjazására 15 000 forintot fordítunk, melynek felosztásáról szakzsűri dönt.

Az arra alkalmas epikus emlékeket 1985-ben megjelentetjük. A dokumentumokból és a tárgyi emlékekből 1984-85-ben kiállítás(ok) rendezünk, a kiállítás(ok)on szereplő tárgyakat visszaszolgáltatjuk, vagy megvásároljuk. A dokumentumokról fotomások készítenek.

A magnós interjúhoz készülék és kazetta a művelődési házban kölcsönözhető. Felvilágosítás a 12-478, illetve a 7-102 telefonszámon Kocsi Lászlótól, vagy Zsíkó Jánostól.

ÚJÁVÁLASZTÁS

ELŐTT
A MUNKÁSSZÁLLÓ
ÖNKORMÁNYZATI
BIZOTTSÁGA

Közel ötszáz lakójával a munkásszálló egy kisebb falunak is megfelelne, azaz a különbséggel, hogy hogy az itt élő lakók 60 százaléka az utóbbi időben szinte évente teljesen kicserélődik. Komoly gondot okoz mindez a szálló vezetőségének, de maguknak a lakóknak sem mindegy a nagy népvándorlás.

A lakók háromnegyed része egyedülálló, több mint a fele 30 év alatti. A szálló vezetése mellett önkormányzati bizottság kíséri figyelemmel és a lehetőségekhez mérten segíti a lakóhelyüktől távol élőket életkörülményeinek javítását, szórakoztatást, kulturális és sportprogramokat rendeznek a lakóknak. A régi önkormányzati bizottság tagjai közül többben nyugdíjba mennek, vagy lakást kapnak a közeljövőben. Április 17-én 17 órákor szálló lakógyűlésen választják meg a 7 tagú, új önkormányzati bizottságot és a mellette működő 3 tagú fegyelmi bizottságot. A választást és az éves munkaterv előkészítését a szobabizalmiak segítik.

Dr. Roisz Andrásné

Gondok és orvoslások

A IV. sz. bányüzem az utóbbi években komoly létszámgonddal küszködik. Mostanra javult ugyan a létszámhelyzet, de még mindig kellenének a vájvégre emberek. Az átlagéletkor az üzemben fiatalabb lett, de a termelő műszakokkal mégis probléma van. Megnövekedett a kieső műszakok száma. — Így van ez? — kérdeztük Horváth Kálmán üzemi főmérnököt.

— Továbbra is fennáll a munkaerő-hiányunk, jelenleg harminc fizikai dolgozóra lenne szükségünk. 1982-ben ez a szám 37 volt, majd egy évvel később e szám csökkent s már csak 19 dolgozó hiányzott. Mégis 1983-ban tovább romlott a munkaidőmérés, az előző évhez viszonyítva. Addig, amíg a '82-es évben egy vájvégi dolgozó 182,6 műszakot töltött az üzemben, addig tavaly már „csak” 174,9 műszakot. E romlás 3,8 százalékos, amit a betegnapok számának a növekedése, a szabadságok és az igazolatlan hiányzások együttesen okoztak.

— A vájvégi átlagéletkor 30 év. Sok új fiatal dolgozó nem tud azaz tudott beleszokni a keményebb üzemi munkarendbe és fegyelembe. Ezzel is magyarázható, hogy az újonnan felvett dolgozók 20 százaléka már a próbaidőn belül leszámol. Az új munkaerő megtartása érdekében, a bányabeli munka megszerettetése és megismertetése céljából az év elejétől egy kis tanbányát indítottunk be. Itt neves, nagy tapasztalatú vájárok tanítják az új

dolgozókat a bányabeli munkafolyamatokra.

— Mit tesznek a fegyelem javítása érdekében, hiszen a produktív létszámnál az egy dolgozóra eső bumlik száma az elmúlt évben 6,3 nap volt?

— Ez így igaz, de mindjárt azt is hozzáteszem, hogy a notórius bumlikok közül a múlt évben hatvan dolgozót elbocsátottunk. Másik részüknél a csapat — illetve brigádvezetők támogatását kértük, hogy olyan oktató — nevelő tevékenységet fejtsenek ki az ilyen fiataloknál, hogy megbízható munkaerővé váljanak.

— A komoly, nagy teljesítőképességű csapatok nem is tűrik meg maguk között az ilyen igazolatlanul hiányzókat. Így az ilyen emberek kiszorulnak a jó csapatokról ami anyagi veszteséget is jelent számukra.

— Olyan premizálási rendszert vezetünk be, hogy azok a csapatok, melyek az előre meghatározott havi műszakszámot és termelési volument teljesítik, azok 12—14 százalékos mozgóbért kapnak. Ugyanakkor az a vájvégi dolgozó, aki a teljes hónapot

végig dolgozza — ebben a szabadság benne van — az naponta 50 forint többletprémiumban részesül.

— Szeretnénk — s ez dolgozóink többségének véleménye is — ha vállalatunknál visszaállna a bányaszatban annak idején jól bevált hűségjutalmi-rendszer. Az, hogy egy bumli esetén a hűségjutalom ötven százaléka, míg két bumli esetén a teljes hűségjutalom megvonásra került.

— Nem szervezési probléma-e, hogy ugyan ezen létszámnál az elmúlt évben az összes kieső műszakszám 82, s amiből 38,2 nap a szabadság, egy dolgozóra vetítve. Itt a szabadság jobb ütemezésére gondolok, ami egyáltalán megoldható?

— Nehéz dolog ez, hiszen a dolgozóknak vannak és lehetnek olyan problémáik, amelyekhez idő szükséges. Könnyű kimondani azt, hogy ütemezés, de ezt a gyakorlatban megoldani szinte lehetetlen. Úgy tűnik, idén eddig már egy kis eredményt elértünk, mert az előző évekhez mérten az első negyedévben több szabadságot vettek ki a dolgozók. Így várhatóan egyenletesebb lesz az év hátra lévő időszakában a szabadságolás — mondotta végezetül Horváth Kálmán.

Veress Tamás

Jogok és kötelességek?!!

Gondolatok a beszámoló kapcsán

Allítom, hogy ebben az országban több a közgazdász, mint a végzettséget bizonyító okirat. Ugyanis a családok és ezen belül a dolgozó emberek többsége gazdaságcentrikusan gondolkodik, és majd mindennek a gazdaságossági oldalát nézi először. Számokról beszél, megéri, nem éri meg kérdések között űrlődik. Hogy a dolgozók emberi oldala is van, az csak többletdrágú kérdés.

Olvastam a II. sz. bányüzem beszámolóját a vállalati kollektív szerződés üzemi tapasztalatairól, és sok egyéb mellett „fejlődést” tanúsított üzemi kollektívánk az igazolatlan hiányzások terén.

„Az igazolatlan hiányzások száma is megnövekedett az 1982-es évhez viszonyítva, ugyanis 1,86 fő/napról 2,3 fő/napra emelkedett. Abszolút számban 1982-ben 1820, 1983-ban 2410 volt. Ez a nagyobb fluktuációval, illetve a nagyarányú munkaerő felvétellel magyarázható!”

Ezeknek a számoknak komoly pénzvonzata is volt, hisz nem kifizetett bér — hűségjutalom, nyereségrészesedés — lapul mögötte.

— Igenám, de okosan beosztva a műszakszámot — mondja a gazdasági vezető —, nem vetne olyan sötét árnyékot a tervteljesítés gondja év vége felé,

mint ahogy néha szokott. És itt anyagiasságáról vélt feltételezés. Úgy látszik, nincs szüksége az embereknek minden forintra. Nem tudom az okát e nagyszámú igazolatlan hiányzásnak, Jóllehet, a beszámoló némi magyarázatot is ad, a fluktuációra, a nagyarányú munkaerő felvételre hivatkozva.

Más. „Növekedett a fizikai állományúak betegnapjainak számaránya. Az 1982. évi 26,6 nap/főhöz viszonyítva 1983-ban 28,4 nap/fő. Ez abszolút számban 26 004 nappal szemben 29 661 nap.” — így a beszámoló.

Mondhatnák sokan, ezt ne firtassuk, ez orvosi kérdés. De miért ne? Ugyanis itt is magyaráz a jelentés. „Okai: az üzemi átlagéletkor növekedése, a szervezet elhasználódása, továbbá a táppénzre vonatkozó jogszabályváltozás, il-

letve ennek széles körű tudomásra jutása, mely szerint megszűnt a napi 360 forintos felső korlát. Így a táppénz alapjául szolgáló átlagkereset a dolgozók számára általában kedvezőbb.”

Azt hiszem, az utóbbi magyarázat fogadható el leginkább, hisz beteglátogató barátom „külön statisztikája” szerint, nem az öregek — már elnézést, a magasabb fokozatú törzsgárdatagok — közül kerül ki a táppénzes állomány zöme.

Hogy miért e két gondolat kör került a jegyzetbe? Mert a kiesett műszakok mellé a köbméter/műszak, a tonna/műszak és a centiméter/műszak is eszembe jutott. En is „fertőzött” vagyok — okirat híján is — a bevezetőben említett közgazdász gondolkodásmódtól.

Kukai András

VÁLLALATI ÉS ÜZEMI TERVMUTATÓK (KIEMELT) TELJESÍTÉSE AZ ÉV ELEJÉTŐL

Vállalat:	II.	III.	IV.
fémtermelés fkg	105,7 ^{0/0}		
vágathajtás fm	101,3 ^{0/0}		
létszám fő	99,2 ^{0/0}		
geológiai mélyfúrás m	79,6 ^{0/0}		
Eredősítő üzem:			102,9 ^{0/0}
vegyl feldolgozás t			
Bányászatok:			
nyersérctermelés fkg	106,1	100,8	100,9
vágathajtás fm	105,9	104,3	92,0

Mindennapjaink műszaki fejlesztése

Keves újítást veszünk át egymástól...

„Az újítómozgalom a műszaki haladás és a gazdasági megújulás forrása, a dolgozók tudatos, alkotó tevékenységének szervezett formája” — olvasható a 10/1983. Mt. rendelet első szakaszában.

Az 1983-as év második felétől hatályos jogszabály próbálja szolgálni azt a vélt, hogy mindennapi életünk termelő munkájában minél gyorsabban épüljön be a gondolkodó ember termelést segítő, avagy a kétkézi, nehéz fizikai munkát kiváltó, embert kímélő szellemi terméke.

Van-e alapvetően új ebben a rendszerben, vagy csak finomítások vannak a 10 évvel ezelőtt megjelent jogszabályhoz viszonyítva? Hogyan alakul az újítási kedv 1983. július 1-től? Milyen eredményeket hozott a II. sz. bányüzemben a múlt évi újítómozgalom? Ezekre a kérdésekre kaptunk választ Ulrich Tibor üzemi újítási felelős tájékoztatójából.

— Lényeges változás a 38/1974. Mt. rendeletehöz viszonyítva nincs. Még nem tapasztalható a beadott újítások alapján, hogy megnőtt volna az újítási kedv. A tavalyi évben beadott 12 újítási javaslat arányosan oszlott meg a két félévben. A kimutatás szerint 13 elfogadott újítás volt a múlt évben. Ez csak azért több a beadott javaslatoknál, mert egy az 1982-es évről maradt. Négy

újítást a társüzemekről vettünk át. Az újításokból már forintban kimutatható, és a jövőre nézve becsült gazdasági eredmény 177 620 forint. Erre az újítóknak 25 600 forintot fizettek ki. Volt olyan újítás, amelyet 9000 forint újítási díjra értékelték. Új most a rendeletben, hogy megkülönböztetés nélkül, az újítás egy évi hasznos eredménye két százalékánál kisebb nem lehet az újító díjazása, és a legkisebb összeg, amit újításra fizetni kell 500 forint.

— Sajnálatos tény, hogy 1983-ban nem volt egyetlen kiváló újítónk sem az üzemben. Pedig az ezt megelőző években több is akadt. 1981-ben például 6 kiváló újítónk volt. Ez jelzi, hogy visszaesett egy kicsit az újítómozgalom. Nagy baj még nincs. A napokban jelentkezett Reinhardt Ferenc többszörös kiváló újítónk két újítási javaslattal is.

— A társüzemekkel aránylag jó a kapcsolat, de gond, hogy mégis kevés újítást veszünk át egymástól. Újítóink szerint az csökkentette az újítási kedvet, hogy azonos fajtsúlyú újítást nem mindig azonos díjazással értékelték. Reméljük, hogy az új rendelet díjazási szabálya ebben az évben és a jövőben is, meghozza az újítók kedvét — mondta tájékoztatója végén Ulrich Tibor.

K. A.

Változást a szemléletben!

A társadalmi tulajdon védelme nem reszortfeladat

A társadalmi tulajdon eddig is fontos feladat volt, de napjainkban — különösen a gazdasági nehézségek miatt — egyre fokozottabban előtérbe kerül. Az elmúlt évben miniszteri utasítás jelent meg, melynek lényege, hogy a vállalatok fokozzák vagyongvédelmi tevékenységüket. Ugyancsak az elmúlt évben vezérigazgatói utasítás látott napvilágot, mely a vagyongvédelemmel, a munkafegyelmel, a munkafegyelmel megszüldésével foglalkozik, és más, nem kívánatos jelenségek csökkentésére irányul. Az elmúlt év tapasztalatai a vállalatnál e téren milyenek? — kérdeztük Kósa József rendészeti osztályvezetőt.

— A vállalat eddig is sokat tett a vagyongvédelem érdekében. Bár itt nem szerencsés a statisztika, mégis azt kell mondanom, hogy e téren jobban állunk az országos átlagnál. Az elmúlt esztendőben 139 olyan feltárt esemény történt, melyek kárt okoztak. Így 60 tettenért lopás volt, melynek értéke több, mint 150 ezer forint. De volt sikasztás, csalás, hűtlen kezelés, rongálás, azonban a legtöbb kárt a hanyag kezelés okozta.

— Ha a társadalmi tulajdon védelméről hallunk általában az üzemi lopásokra, a kapukon kihozott apróbb-nagyobb, illetve a

kerítéseken átdobált értékekre gondolunk. Ön szerint ennyire szűkíthető csupán a társadalmi tulajdon védelme?

— Nem, ez csak egy részét képezi a feladatnak. A nagyobb károk a felelőtlen munkavégzésből, a technológiai utasítások be nem tartásából, az anyagok nem cél szerinti felhasználásából származnak. Évente több millió forint értékű anyagot kell kissejlezni azért, mert vagy indokolatlanul rendelték meg, vagy tönkrementek. De nagy anyagi veszteség éri a vállalatot akkor is, amikor bizva a dolgozók munkafegyelmében, munkahelyeket előkészít, gépeket, szerszámokat, villamos energiát stb. biztosít, és a dolgozók egy része nem jelenik meg munkavégzésre. Mivel azonban a vállalati tervet teljesíteni kell, a becsületesen dolgozó munkájával kell pótolni a mások által el nem végzett munkát. Nos, mind ezek kiküszöbölésére nagy feladat hárul a közvetlen termelésiránvítókra.

— Miként látja az üzemek vezetésének, a rendészek, a társadalmi örök munkájának hatékonyságát?

— Az üzemek többségében komolyan veszik a vezetőket, a dolgozókat a társadalmi tulajdon. Több mint 200 aktív segítő a társadalmi tulajdon védelmé-

Minden üzem a vagyongvédelem érdekében munkatervet dolgoz ki, hogy hol és mit kell végrehajtani. Az elmúlt évben például megvizsgáltuk a IV. sz. bányüzem és az Anyag- és áruforgalmi főosztály vagyongvédelmi helyzetét.

Megállapítottuk, hogy sokat tettek a raktárakban tárolt anyagok megóvásáért, szigorították az anyagszállítás rendjét. Ezen intézkedések során mindkét gazdálkodó egységnél csökkent az előző évekhez mérten a károkozás.

— A társadalmi tulajdon védelme nem kifejezetten reszortfeladat. Úgy értem, ez társadalmi ügy, ha úgy tetszik szemléletbeli kérdés. Egyetért ezzel?

— Igen, megerősítve, hogy sajnós e téren súlyosnak még a szemléletbeli problémák. Az emberek közül sokan bocsánatos bűnnek tartják, ha valaki kisebb-nagyobb értéket eltulajdonít. Példákat sorolhatnánk arra, amikor még segítettek is ebben a dolgozó társak, vagy arra, hogy az eltulajdonított anyagok senkinek sem hiányoztak addig, amíg a lopás tényét fel nem fedték.

— Az dolgozók ne csak akkor háborodjanak fel, ha a kiskertjükből lelopják a gyümölcsöt, hanem akkor is, amikor a jelenlétükben, illetve tudtukkal dézsmálják a közvagyon.

V. T.

Műszaki hírek

1984. március 6-án a Gép- és Ipari Tudományos Egyesület és az EDÜ közös szervezésében az üzem területén a SUPATECH GmbH osztrák cég egy filmvetítéssel és előadással egybekötött gyakorlati bemutatót tartott.

Nagy érdeklődést keltettek a DEVCON hidegen önthető fémek, PLEXANE hidegen feldolgozható poliuretán alapú gumiszerű termékek, valamint a bányászati részere gyártott korróziógátló anyagok.

Valószínű, hogy a közeljövőben kipróbáljuk egyik mintának átadott terméküket a IV. sz. bányászati főszellőztető gép lapátjeinek védelmére.

Reméljük, hogy ez az anyag, amely a La Manche-csatornában átszelő angol légpárnás komphajók propellerjeit védi a sós víz és a parti homok eróziójától, nálunk is beválik.

Tanulságos balesetek

A. Gy. vájár a IV. sz. bányüzem 6. szintjén két létrából és egy pallóból hevenyészett állványzatról TH-csavarok meghúzását végezte. Egyensúlyát veszítette, leesett és jobb kezét megütötte.

A baleset elkerülhető lett volna, ha A. Gy. a MEV Szabályzat fűzet „Bányaművelés” fejezetében előírtak szerint dolgozik, vagyis: A talpról vagy lerobbantott készletről nehezen elérhető vagy el nem érhető helyen végzett munkához állványt kell készíteni. Az állvány két bakról és legalább 3 pallóból kell készíteni.

H. F. csapatvezető vájár a IV. sz. bányüzem 4. szintjén sérült meg február 20-án. Az elszakadt vitalkötelet kötötte meg. A kötélről egy elemi szál kipattant és bal szemébe vágódott. H. F. nem tartotta be a MEV Szabályzat fűzet 3. 7. 8. pontjában előírt szabályt: „A sarabolókötél vágásakor, toldásakor, összekötésekor a védőszemüveg használata kötelező!”

Balaskó Tibor

FIN-lövészet '84

A III. sz. bányauzem KISZ-bizottsága az Eötvös Loránd ifjúsági operátor brigád tagja. Csapatban első és második helyezett lett az Eötvös Loránd ifjúsági operátor brigád „A” és „B” csapata 234 és 213 köreységgel, harmadik helyezést ért el csapat az 58-as végleges ifjúsági brigád, 202 köreységgel teljesítménytel.

A KISZ-alapszervezetek közül a Szalai András KISZ-alapszervezet mozgósította a legtöbb KISZ-tagot (29 fő) a rendezvényre.

Az egyéni és csapatverseny 1-3. helyezettei oklevelet és könyvvásárlási utalványt vehetnek át az üzemi Fábrián Béla MHSZ lövészklub soron következő közgyűlésén.

Franyó József

Nyugállományba került: Gottfried István v. (II. sz. bányauzem), Bodonyi János főbányamester (II. sz. bányauzem), Varga Imre aknász (II. sz. bányauzem), Geresics Gyuláné bérelszámoló (III. sz. bányauzem), Nagy Ferenc főcsatlós (III. sz. bányauzem), Bakó József lakatos (III. sz. bányauzem), Horváth Győzőné betanított munkás (IV. sz. bányauzem), Virág József gépező (Kutató-mélyfúró üzemi), Albertus Sándor fűrészes segédmunkás (Kutató-mélyfúró üzemi), Czimmermann Jánosné segédmunkás (Szolgáltató üzemi), Mészáros Istvánné kazánkezelő (Szolgáltató üzemi), Schütt Józsefné takarítónő (Központ), Moser Károly területi főmérnök (Központ), Balogh Péterné küldőné (Záhony).

Nyugállományba került dolgozóinknak ezúton is megköszönjük vállalatunknál végzett eredményes munkájukat, s nyugdíjas éveikhez kellemes pihenést, jó egészséget kívánunk.

Meghalt: Horváth József segédmunkás (Kutató-fejlesztő üzemi).

Meghalt: Horváth József segédmunkás (Kutató-fejlesztő üzemi).

Meghalt: Horváth József segédmunkás (Kutató-fejlesztő üzemi).

Meghalt: Horváth József segédmunkás (Kutató-fejlesztő üzemi).

Meghalt: Horváth József segédmunkás (Kutató-fejlesztő üzemi).

Meghalt: Horváth József segédmunkás (Kutató-fejlesztő üzemi).

Meghalt: Horváth József segédmunkás (Kutató-fejlesztő üzemi).

Meghalt: Horváth József segédmunkás (Kutató-fejlesztő üzemi).

Meghalt: Horváth József segédmunkás (Kutató-fejlesztő üzemi).

Meghalt: Horváth József segédmunkás (Kutató-fejlesztő üzemi).

Meghalt: Horváth József segédmunkás (Kutató-fejlesztő üzemi).

Meghalt: Horváth József segédmunkás (Kutató-fejlesztő üzemi).

Meghalt: Horváth József segédmunkás (Kutató-fejlesztő üzemi).

Meghalt: Horváth József segédmunkás (Kutató-fejlesztő üzemi).

Meghalt: Horváth József segédmunkás (Kutató-fejlesztő üzemi).

Teremfoci villámtorna

A III. sz. bányauzem KISZ-bizottsága mellett működő sportmunkabizottság és az Eötvös Loránd ifjúsági operátor brigád közösen rendezte meg március 24-én a forradalmi ifjúsági napok tiszteletére a hagyományos teremfoci villámtornát.

Az ünnepélyes megnyitóra 9 csapat sorakozott fel, melyen részt vett a kupavédő OBV csapata is.

A sorsolást követően három csoportban, 2x10 perces körmérkőzések alapján kerültek ki a csoportgyőztesek. Minden csapat 4 mezőnyjátékosból és egy kapussal kezdett. A cserejátékosok folyamatosan léphettek pályára. A legizgalmasabb mérkőzésekre az első csoporton belül került sor. A küzdelem után „keresztbeverések” során az OBV csapata egy góllal kerülhetett a döntőbe. A második, illetve a harmadik csoportból a várakozásnak megfelelően a „sima játék” alapján jutott a döntőbe a III. körlet és a Péch Antal ifjúsági brigád csapata.

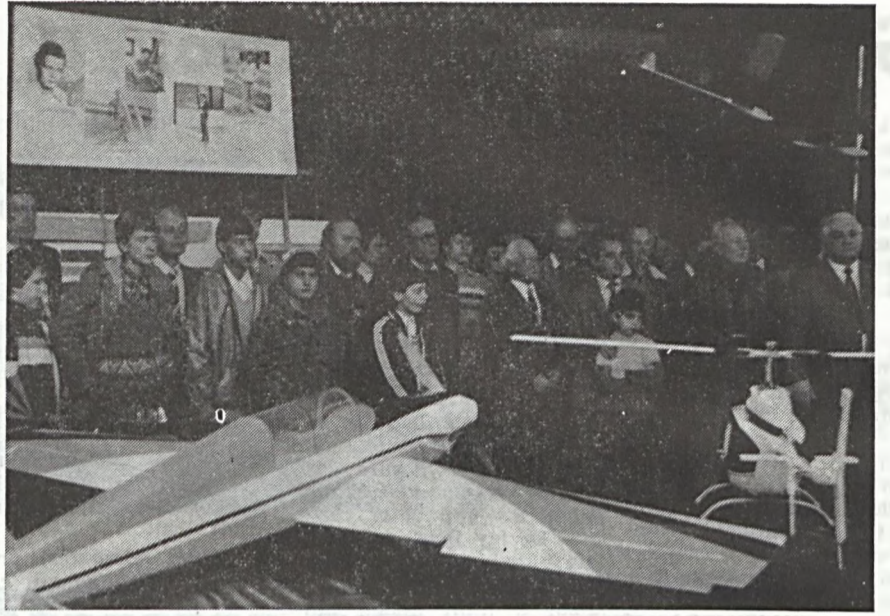
Valamennyi mérkőzésen parádés védéseket, potyagólokat, szervezett támadásokat, eredményes befejezéseket – fífkás gólokat – láthatott a szép számú szurkolótábor. A döntő mérkőzésekre délután került sor. A játékosok nem látszottak a fáradság. Újabb erőbedobásokra volt képes valamennyi döntőbe került csapat.

Ekkora már igazi „kupadöntős” hangulat uralkodott a szurkolók és a játékosok között, mivel a kupáért két III. üzemi csapat versengett.

A 3-1-es Péch Antal ifjúsági brigád vezetése után a III. körlet fordítani tudott és higgadt, okos játékkal nyertek 6-3-ra. A megérdemelt győzelem után boldogan vették át az Eötvös Kupát.

Az eredményhirdetéshez sorakozott csapatok: 1. III. körlet, 2. Péch Antal ifjúsági brigád, 3. OBV.

F. J.

A magyar modellezés 75. évfordulója alkalmából március közepén a Ságvári Endre Művelődési Házban kiállítás és sportaktívát rendeztek. A két héttig tartó kiállítást közel 10 ezren tekintették meg. Csöndör László felvétele

Kenyérteremtető

Kenyeret én sem tudtam varázsolni április harmadikán a boltokba, de ahogy így utólag belegondolok, nem is nagyon hiányzott. Épp előző nap határoztam el ugyanis, hogy intenzív fogyókúrába kezdek és legfeljebb egy-két zsemlét fogyasztok fölös kilóim felszámolásáig.

Bár a délután jó részét avval töltöttem, hogy körbejárva fél Uránvárost – vissza-visszatérve ugyanazokba a boltokba (vállalva, hogy az eladók szellemi fogyatékosnak néznek) – kenyeret sehonnan sem tudtam előteremteni.

Mindenhol zsemlével kínáltak (mi tagadás hízelget, hogy így törődnek velem), de fogyás ide, fölös kilók oda, jobb szerettem volna a feleségemet megcáfolni, aki azzal tért haza a belvárosból, hogy kenyérhiány van, mert a Bem utcai kenyérbolttól majdnem a villanyrendőrig áll a sor, és csak áll, egy tapodtat sem megy.

A „tapodt” köztudomásúlag a legkisebb magyar hosszúságú, aránytalanul csöppnyi ahhoz a felháborodáshoz, amit például a Szigeti úti ABC vásárlói vágtak az eladók fejéhez. Volt, aki azon kesergett, hogy ő fél négyig dolgozott, volt, aki amiatt dühöngött, mert fél ótig tartott a munkaideje. Sajnos ezek az örvendetes tények – mármint, hogy volt, aki dolgozott is – sehogyan sem értek össze avval, hogy egy átlagos munkanapon (még ha az ünnep előtt „ék-

telenkedik” is) nincs kenyér a boltokban.

Oknyomozott a tévé, a rádió, a sajtó: Hogyan lehetett kenyérhiány, amikor a sütőipar felkészült, s akár egy kettős ünnepre, tonnaszám szállították a kenyeret.

Mindenesetre egyik magyarázat sem volt oly meggyőző, hogy néhány zsemlével le lehetett volna venni. Néhány nappal később, viszont találkoztam valakivel, aki elmondta: nemzeti ünnepünk másnapján – azaz az azt követő első munkanapon – reggel hétkor édes kettesben utazott a buszsofőrrel, munkába igyekezvén. Amikor a Kossuth utcába ért, vissza akart fordulni, mert alig látott járókelőt. Ismerősöm elbizonytalanodott. Azt hitte kettős ünnep van.

Így utólag én is azt gyanítom, nem egy sima, kis

egyszerű április negyedikéről volt szó. Az ünnep ugyanis két „szabadnap” között esett, így tehát két csúszóval, vagy két nap szabadsággal majd egy hétre lehetett kerekíteni a „tavaszi szünetet”.

Volt, aki hétfőn és kedden, volt, aki csütörtök-péntek „kerékített”. Így aztán érthető, hogy nem volt elég kenyér a boltokban, az emberek ugyanis jó előre ellátták magukat a mindennapi betevővel. Magyarán „felspájzoltak” a vakációra. Volt, aki vendégségbe ment, volt, aki vendégeket fogadott. Sokan kiruccantak a kiskertbe, mások leugrottak a nyaralóba. Persze, ez magánügy, de hogy történetesen épp azok nem kaptak már kenyeret, akik uram bocsá! nem vakációztak, hanem dolgoztak, az szomorú.

N. G.

„Tücsök és bogár” II. – Ércbányász módra –

További három kérdés két cikkről:

– „Tudnivalók a tűzvédelmi helyszíni bírságról” című cikkből: „...előfordulhatott, hogy a bírság összege nem mindig állt arányban az elkövetett cselekmény súlyával”. Kedves Czilják elvtárs, ezek szerint előfordulhatott, hogy a szabálysértési eljárás során

nem arányosan (igazságsan) büntettek?

– „Labdarúgók bérezése – új béreltrendszer” című cikkből: „A labdarúgók bérikiegészítését a lakossági bevételeiből kell finanszírozni a szakosztályoknak, ... a lakossági bevétel ... lehet ... személyi adomány... A tájékoztatón elhangzott az is ... hazai mérkőzésen VI. helyezést alatti ellenféllel játszik és döntetlent ér el, akkor a játékosok részére nem jár prémium! Ezek után felmerül egy kérdés: mennyit kereshet így egy labdarúgó?”

Bennem is „felmerültek” kérdések: Honnan származik a személyi adomány, mondjuk a PMSC-nél? – melvük zsebből? Ha például a 8. helyezettel idehaza döntetlenül játszanak, a megmaradó „lakossági bevétellel” mi lesz? (Félek: év végén megkapják prémiumként, s akkor „nesze neked” ösztönzés.)

Kovács Miklós

Lelkes István

SZMT-bajnokság kézilabdában és labdarúgásban

Négy évvel ezelőtt, a Munkahelyi Olimpia bevezetésével megszűntettek minden vállalaton kívüli versenyeket és bajnokságokat. Ennek következtében nagy volt a zúgolódás a sportolók körében, nem volt olyan fórum, értekezlet, amelyen ne tértek volna vissza újra és újra e témára. Ennek érdeme, hogy a Szakszervezetek Megyei Tanácsának elnöksége két sportágban (női, férfi) kézilabdában és labdarúgásban versenyt hirdet.

A beérkezett nevezések után először az azonos körzetben (például: Pécs, Komló, Szigetvár, Mohács stb.) levő csapatok játszanak egymással oda-

vissza alapon. A továbbjutást a két mérkőzés összesített eredménye dönti el. Azonos pontszám esetén a több rúgást, illetve dobott gól számát, Ha az is megegyezik, akkor 7-es rúgás, illetve dobás következik, egyenlőség esetén a büntetőrúgást, illetve dobást a különbségig kell folytatni.

A verseny egyenes kiesésű lesz, a győztes értékes kupát kap. A nevezésekkel kapcsolatban a MÉV tömegsport bizottság április 5-én tartott értekezletén döntött. Ezzel kapcsolatos tudnivalókat a következő számunkban részletesen közöljük.

Kovács

„Két keréken az öt karikáért”

Több millióra tehető azok száma, akik elválaszthatatlan jó barátoknak tekintik a kerékpárt. Különösen a Kis- és Nagyalföld lakói körében, akik mindennapos közlekedési eszközként használják a bringát. No, persze a kerékpárnak az említettekén kívül más funkciója is van: a verseny. Mi most nem a nagy világválságra, olimpiai küzdelmekre gondolunk, csupán az SZMT által április 21-én megrendezésre kerülő Olimpiai ötróba 100 kilométeres kerékpártúrára. Ezen a nagyszabású versenyen mindenki részt vehet, aki betöltötte

a 14. életévét. Az Olimpiai ötróbanak az egyik versenykövetelménye a kerékpár, amely külön versenynek számít, a másik pedig teljesíthető feladattól, amelyet a végén az öt sportág összetétele alapján is értékelnek. Itt elsősorban nem a győzelem az elsődleges feladat, hanem a részvétel is, ezen túl, az edzettségi állapot növelése, illetve megszervezése.

Várjuk dolgozóink jelentkezését, számíthatunk részvételükre, mert amit tesznek, önmagukért teszik. Jó utat kívánunk, két keréken az öt karika jegyében!

K. M.

Győzelem napi autós túraverseny

Immár hagyományosan, de új útvonalon, a MÉV KISZ-bizottsága, a MÉV IV. sz. bányauzem KISZ-bizottsága, a MÉV autós szakosztálya és a megyei Közlekedési Biztonsági Tanács közösen, a győzelem napja tiszteletére, május 12-én autós túraversenyt szervez. Az ügyességi feladatokkal tarkított verseny az autós túraverseny szabályai szerint kerül lebonyolításra. Az érdeklődők részletes tájékoztatást és versenykiírást kapnak az üzemek KISZ-irodáin és a MÉV KISZ-bizottságon. A részletes tájékoztatást lapunk következő számában is közöljük.

Weszl László

A III. sz. bányauzem sportbizottsága a FIN keretében nagyszabású asztalitenisz-versenyt rendezett férfi és női számokban.

A férfi egyéni küzdelemben 36-an álltak asztalhoz, hogy 6 csapatban körmérkőzés formájában döntsék el a bajnoki cím sorsát. A selejtezők után továbbjutott 12 versenyző előbb egyenes kiesésben játszott, majd a 6 bajnok-eseles körmérkőzést játszott a helyezésekért. Izgalmas, változatos küzdelmek után Kindl Jakab

Asztalitenisz

mérnök, megérdemelten, nyerte a kupát Cser János üzemi párttitkár és Novák György v. v. előtt. További sorrend: Mikola Jenő, Szabó Győző, Sulyok Béla. Ezután következtek a páros mérkőzések. A hatos döntőbe jutott párosok szintén körmérkőzést játszottak az aranyéremért. A Szabó-Berényi duó végig kiegyen-

súlyozottan, biztosan utasította maga mögé az első helyre pályázó Adám-Kindl és Pál-Fuchs párosokat is, így megérdemelten szerezték meg a kupát. További sorrend: 4. Kulcsár-Sulyok, 5. Mikola-Csik, 6. Bárász-Pados páros.

A női verseny influenza betegség miatt szünetel.

Kovács Miklós